

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”
Isaia 21.11

Cu anexa lunară
BULETIN PENTRU MARTORII LUI IEHOVA
Anul IV. — Martie 1935. — No. 3

Conținutul:

<i>Bătălia lui Iehova (partea I-a)</i>	39
<i>Bătălia lui Iehova (partea II-a)</i>	46
<i>Serbarea comemorativă (Cina Domnului)</i>	38

Apare odată pe lună
Editori:
SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.
Soc. Anonimă
Str. Crișana No. 33, București 2

© W. B. E. I. S.

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

lucrul „noaptea” așa cum îi spusese Domnul; și b) tabloul profetic făcut în împrejurările sau întâmplările care sunt raportate în versetul 28.

Alin. 14, 15. Arată a) că darea de seamă profetică din versetul 29 se împlinește; b) că fapta și cererea adoratorilor lui Baal (versetul 30) au fost profetice și se împlinesc în timpul prezent.

Alin. 16, 17. Cum arată versetul 31 în legătură cu Deuteronomul 32:37, 38 alitudinea profetică a lui Ioas? Arată împlinirea acelei situațiuni profetice. Ce indicație clară este aceasta la unii care se răzvrătesc împotriva activității de acum a rămășiței sau caută să o împiedece?

Alin. 18. Explică pentru ce a fost numit Ghedeon de Ioas „în ziua aceea” „Ierubaal” și ce este arătat prin aceasta. Arată cum Isaia 43:9 și 41:28, 29, ca profeție împlinită, este în armonie cu aceasta.

Alin. 19. Relatează câteva fapte istorice cu privire la Israel. Ce este arătat prin însemnarea acestui nume? Ce a fost cauza și scopul acțiunii descrise în versetul 33? Aplică acest tablou profetic.

Alin. 20--22. Când și cum găsește a) prima parte a versetului 34 un paralel? b) a doua parte o împlinire?

Alin. 23, 24. Ce a făcut acum Ghedeon și cu ce rezultat? Explică dacă Ghedeon a fost justificat sau nu să ceară dela Dumnezeu o nouă asigurare (versetul 36). Ce

chestiune este decisă prin aceasta definitiv? Arată cum se poartă Iehova și astăzi după aceeași regulă cu creațiile sale.

Alin. 25--29. Arată ce potrivită a fost proba propusă de Ghedeon atât pentru scopul de atunci cât și pentru însemnarea profetică a probei. Ce a fost rezultatul probei și care este împlinirea aceluia semn profetic.

Alin. 30--32. Ținând socoteală de declarațiunea lui Ghedeon: „Voiu cunoaște” (versetul 37), cum a fost justificat să ceară dela Dumnezeu o nouă asigurare? Arată a) ce potrivită a fost proba propusă aici; b) cum a împlinit Dumnezeu rugămintea, și când și cum s'a împlinit această parte a tabloului profetic.

Alin. 33. Având în vedere ceea ce s'a întâmplat explică pentru ce mai există încă neliniște în unele grupe ale urmașilor declarași ai lui Christos Isus.

Alin. 34. Ce este dovada pentru aceea că 1 Timotei 6:3-5 este o instrucțiune necesară pentru timpul prezent.

Alin. 35, 36. Arată cu ajutorul altor texte din Scriptură ce potrivite au fost timpul și locul acestei probe și ale asigurării lui Ghedeon.

Alin. 37. Ce s'a preumbrit prin aceea că Ghedeon a adunat în jurul său pe frații săi credincioși și i-a probat?

(W. T. din 15 Ianuarie 1935)

SERBAREA COMEMORATIVĂ (Cina Domnului)

DATA serbării aducerii aminte de numele lui Iehova și de jertfa lui Christos Isus este fixată după cum urmează: Dela luna nouă care urmează mai întâiu după ecinoxul sau echinocșiul de primăvară — această lună nouă arată prima zi a primei luni — numără patrusprezece zile. (Exodul 12:1-6) După calculațiunile astronomice luna nouă începe cu cel puțin 16 ore mai înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural al omului. În zilele lui Moise calculațiunea se începea din acel ceas când el putea să vadă luna cu ochiul liber, și acesta este modul potrivit, cum trebuie să calculăm și noi timpul. Acest an (numit 1935 după Christos) se începe la 4 Aprilie, și ziua a patrusprezecea, aceasta este 17 Aprilie, după ora șase seara este timpul potrivit pentru serbarea comemorativă (care aduce aminte) sau cina Domnului. La aceasta s'a întrebuințat timpul Ierusalimului.

De aceea toți martorii lui Iehova de pe pământ se vor aduna după ora șase seara (după cum obișnuiește să se adune fiecare grup) și vor ține serbarea de amintire. Revista obișnuiește de mulți ani să publice motivele biblice pentru ținerea serbării de amintire pentru a da ocaziune cititorilor săi să studieze aceste explicațiuni înainte de data serbării. În anul acesta însă revista nu va publica un astfel de articol și anume din motivele următoare:

Cartea intitulată „Iehova” cuprinde o explicațiune mai amănunțită a serbării comemorative decât cum ar putea aduce revista într'un singur număr. De aceea toți cei ce sunt devotați lui Iehova Dumnezeu și Regelui său să studieze cu luare aminte și cu rugăciune capitolele 2 și 3 ale acestei cărți „Iehova” începând cu pagina 26 și sfârșind cu pagina 120. (Dar fiindcă cartea „Iehova” nu se află numai în limba engleză să se studieze în locul ei articolul „Sărbătoarea lui Iehova” din „Vestitorul numelui lui Iehova” din 1 Aprilie 1933 și articolul „Numele Lui” atât partea I-a cât și partea II-a din „Vestitorul numelui lui Iehova” din Martie 1934 (No. 3), cari explicațiuni corespund aproape în întregime paginilor citate ale cărții „Iehova”). Fiecare grup să se îngrijească ca un astfel de studiu să aibă loc de două ori pe săptămână, și anume cu

acest studiu trebuie să se înceapă din bună vreme (imediat după primirea acestui număr al „Vestitorului numelui lui Iehova”) pentru ca articolele amintite mai sus să poată fi studiate cumsecade înainte de serbarea de amintire. Un astfel de studiu amănunțit dacă se va face de două ori pe săptămână va ocupa un timp de aproximativ patru săptămâni, și de aceea unde se poate acest studiu să fie început cu patru săptămâni înainte de 17 Aprilie și să fie continuat săptămână cu săptămână. O persoană să fie aleasă în acest scop ca președinte ca să conducă toate studiile acestea. Studiul să fie condus în felul următor: Președintele să pue pe cineva să citească un paragraf sau alineat, iar după aceea să se dea răspunsuri la întrebări privitoare la același alineat. Cu fiecare alineat pot fi celte din Scriptură texte privitoare la acel alineat și examinate. Conducătorul să nu vorbească prea mult.

Toate aceste întrebări pentru studiu pot fi puse de oricine din grup și toate răspunsurile să fie scurte și să se țină strict de întrebarea ce s'a pus. Să nu se pună întrebări ce nu sunt în legătură directă cu alineatul citit pentru că ele pot produce încurcături. Fiecare adunare pentru studiu să fie începută și încheiată cu rugăciune și fiecare din cei prezenți să se străduiască cu sârguință să afle însemnarea adevărată a obiectului prin cercetare. Dacă studiul se va face în felul acesta de toate grupele de pe întreg pământul, atunci fiecare uns va cugeta despre aceeași chestiune și poate aștepta că Domnul va binecuvânta străduințele sale. Toți unșii să ieie parte la aceste studii, și de asemenea și ceilalți oameni de bine au privilegiul să fie prezenți și să ieie parte la studii.

Apoi în 17 Aprilie seara după ora șase fiecare grup al unșilor să se adune și să ieie cina Domnului. Cu ocaziunea aceasta să se întrebuințeze pâine nedospită și vin roșu adevărat. Must de struguri nefermentat, alică dulce, sau vin de stafide n'ar corespunde cerinței. Domnul și apostolii au întrebuințat vin adevărat și noi trebuie să urmăm conducerea lor.

(W. T. din 1 Februarie 1935)

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

Pentru Iehova și pentru Ghedeon! — *Judecătorii 7:18.*

PARTEA I-a

IEHOVA, poartă bătălii din cauza numelui său. Bătălia care va justifica pe deplin numele său va fi „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic”; ea se va da în locul ales de el și de aceea se numește „bătălia Armaghedonului”. El adună armatele sale și manevrează pe dușman în astfel de chip încât acesta înaintează împotriva lor pentru bătălie. „Regele veșniciei”, care numai el singur poartă numele Iehova, a făcut pe Christos Isus funcționarul său cel mai înalt și Justificator sau Executor al judecății, și l-a trimis să angajeze pe dușman în luptă și să justifice numele mare și sfânt al lui Iehova. A sosit timpul lui Iehova să ieie în stăpânire pământul prin puternicul său „braț drept”, Christos Isus, și despre acest timp a făcut pe profetul său să scrie înainte de aceasta cu multe veacuri: „A lui Iehova este pământul și plinătatea lui”. Apoi profetul pune întrebarea: Cine va sta în organizațiunea sa sfântă și va fi martor al triumfului Regelui? Iehova a făcut să se scrie răspunsul următor: „Celce are mâinile nevinovate și inima curată... se va bucura de binecuvântările lui Iehova și de justificare prin Dumnezeul său mântuitor”. Împlinirea acestei profetii se începe dupăce Iehova a întronat pe prea iubitul său Fiu și l-a trimis în templu ca să țină judecată. Iehova, Regele veșniciei, face să se anunțe următoarele în templu: „Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă, porți vecinice, ca să între Impăratul slavei! Cine este acest Impărat al slavei? Iehova oștirilor: el este Impăratul slavei!” — Psalm 24.

² Prin aceasta Psalmistul face cunoscut că Impăratul slavei este „Iehova oștirilor”, adică Iehova oștirilor în ordine de bătaie, „Iehova cel tare și puternic, Iehova cel viteaz în lupte”. Cine compune această oaste a lui Iehova? În vechime această oaste a lui Iehova a fost reprezentată de Izraeliți, poporul ales al lui Iehova, sub conducerea căpeteniei lor devotate pe deplin lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai simplă aplicare. Într'un înțeles mai larg oștile sale înseamnă legiunile de creaturi spirituale invizibile ochilor omenești. „Iehova este un războinic viteaz; numele lui este Iehova”. (Exodul 15:3) Arătarea sa cu oștile sale înseamnă că a sosit timpul când marea bătălie trebuie dată. (Ecles. 3:8) Acesta este timpul când Satan și noardele sale ale răutății vor fi aruncați în pulbere. Satan și organizațiunea sa au primit înștiințare destulă, ei au fost provocați să se pregătească de luptă, și Satan știe că până la bătălie nu mai are numai puțin timp. Iehova a prezis în vechime aceste zile ale pregătirii și ale bătăliei, și el a făcut aceasta în cel puțin două chipuri deosebite: 1) prin cuvintele clare ale profetilor săi, și 2) prin facerea de tablouri profetice sau de drame, în cari creaturile au jucat rolurile lor respective, adică rolurile ce le-au fost împărțite. Noi avem asigurarea dela Iehova că la timpul său rânduit va face cunoscut însemnarea acestor profetii și tablouri profetice, cu deosebire acelor ce-i sunt devotați, și aceasta tocmai cu puțin înainte de timpul luptei sau bătăliei. Fiind aceste lucruri scrise dinainte pentruca rămășița să fie întărită prin aceasta ca să-și continue lucrarea cu răbdare și plină de speranță, putem fi siguri că Iehova va găsi plăcere în aceea de a dărui rămă-

șiței sale o înțelegere oarecare a acestor profetii și tablouri profetice; și anume tocmai acum înainte de timpul când se va da marea bătălie. — Romani 15:4.

Ghedeon și oastea sa.

³ Printre tablourile profetice făcute de Dumnezeu, cari după cum se pare încep a se împlini cu puțin timp înainte de Armaghedon, este și tabloul despre Ghedeon și oastea sa mică care a pus pe fugă și a nimicit pe Madianiți și pe aliașii lor, după cum este descris în capitolele șase până la opt ale cărții Judecătorilor. Este sigur că victoria care i-a fost dată lui Ghedeon a fost victoria sau biruința lui Iehova și darea de seamă ce s'a scris despre aceasta în Scriptură s'a scris spre învățătura, ajutorul și întărirea rămășiței din timpul prezent. În toate dramele și tablourile profetice Iehova și Christos Isus sunt cei mai importanți, și ei sunt reprezentanți în aceste tablouri printr'o creatură oarecare fie că aceasta este consacrată cu totul lui Iehova Dumnezeu sau nu. Câteodată un om joacă un rol dublu, adică două roluri, cu toate acestea însă numai adevărul, care este reprezentat de rolul pe care i l-a dat Dumnezeu, este important. Dela venirea lui Christos Isus la templul lui Iehova pentru a ține judecată, i-a plăcut celui Prea Înalt să arate clar unșilor lui de pe pământ că dramele profetice jucate în vechime și scrise în darea de seamă divină s'au petrecut și scrise în felul acesta pentruca să preumbrească hotărîrea sau scopul lui Iehova; și priererea acestor lucruri aduce acum unșilor mare mângâiere și speranță. Se pare că acesta este timpul lui Dumnezeu pentru a da rămășiței sale unse o înțelegere a acestor drame profetice în cari este cuprinsă și cartea Judecătorilor, de aceea las' să examinăm cu încredere această dare de seamă.

Actori

⁴ Cei mai preeminenți actori în această dramă profetică sunt aceștia: Ioas, tatăl lui Ghedeon, reprezintă în acest tablou, după cum se arată, pe Iehova. Aceasta pare a fi dela început de mirare deoarece Ioas a ridicat un altar lui Baal și, evident, se dedase cultului lui Baal. Trebuie să ne gândim însă că omul Ioas cu om este fără însemnătate. Ceeace este important este rolul pe care-l joacă. El nu face altceva decât pur și simplu ocupă un loc pe scenă.

⁵ Ghedeon fiul lui Ioas reprezintă pe Christos Isus, Fiul Atotputernicului Dumnezeu, pe care Iehova l-a numit justificator al numelui său. În unele părți ale dramei Ghedeon reprezintă pe rămășița unsă credincioasă deoarece ea este o parte a Christosului.

⁶ Poporul Izrael, poporul de legământ al lui Dumnezeu, în care a fost găsită o rămășiță de credincioși, a reprezentat ca întregime popoarele pământului de sub puterea dominantă a lui Satan din cari iese rămășița credincioasă care onorează și servește pe Iehova.

⁷ Cei „trei sute” care iau parte cu Ghedeon la luptă

eprezintă în tablou pe rămășița credincioasă pe care a ales-o și a aprobat-o pentru numele său și care și-a dovedit credințioșia și integritatea sa față de Iehova.

* Madianiții și aliații lor reprezintă pe organizațiunea lui Satan, adică pe „sămânța șarpelui”, care dorește să nimicească pe aceia care servesc pe Iehova Dumnezeu.

⁹ În decursul desfășurării dramei apar și alți actori, însă nici „turma mare” din Apocalips șapte, și nici clasa onadab nu apar în nicio scenă a dramei profetice.

¹⁰ Chestiunea cea mai importantă care a fost prezisă în acest tablou profetic este justificarea numelui lui Iehova, și scopul principal al acesteia este de a dovedi întregii creațiuni că Iehova este suprem (mai presus de toate și de toți), Dumnezeu atotputernic. Iehova oștirilor poartă războiu împotriva dușmanului spre a executa judecata sau mânia sa, și nimicește pe dușman în scopul de a dovedi supremația lui Iehova și de a pune numele său în locul ce i se cuvine în mințile și inimile tuturor creațiilor supraviețuitoare. Iehova este izvorul vieții și cine trăiește trebuie să știe că el este Dumnezeu. Iehova dă lui Christos Isus marca cinste de a fi Justificatorul său. Executorul său, de aceea Ghedeon, care preumbrește pe Justificator, joacă rolul principal în această dramă profetică.

Pregătirea căii

¹¹ A trebuit să vină odată timpul și a venit când Iehova își va îndrepta atențiunea asupra lucrurilor privitoare la pământ și când Mesagerul sau Solul său va merge înaintea sa ca să pregătească calea pentru conflictul final sau lupta finală. Din 1878 până în 1918 Iehova a făcut să se vestească un mesaj al îndemnării la pocăință și la separațiune de organizațiunile lumesci, și aceasta a fost o pregătire pentru judecata viitoare care a trebuit să se înceapă la casa lui Dumnezeu. Din 1918 se fac pregătiri pentru lupta Armagedonului. Aceasta arată deci că Ghedeon a jucat un rol dublu, prin care au fost prezise anumite lucruri care se petrec din 1918 până la Armagedon. Câteodată reprezintă în tablou numai pe Christos singur pe când în alte timpuri reprezintă în dramă atât pe Christos Isus cât și pe rămășița credincioasă, iar câteodată numai pe rămășiță, și aceasta, adică rămășița, apare în virtutea faptului că se află în Christos și continuă să fie credincioasă până la sfârșit. Ceeace urmează tratează darea de seamă divină care este scrisă în Judecătorii, capitolul șase până la opt, și tablourile profetice descrie în această dare de seamă se încep cu cuvintele acestea: „Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile lui Madian, timp de șapte ani”. — Judecătorii 6:1.

¹² Iehova a ales pe Israelii ca pe un popor pentru sine, și aici reprezintă acelaș lucru ca și atunci când erau în Egipt, și anume pe popoarele pământului de sub puterea lui Satan de care trebuiesc scăpate. Când Iehova a inaugurat legământul său cu Israel, i-a poruncit: „Să nu ai alți dumnezei afară de mine”. (Exodul 20:3) Mai târziu când au fost apăsați de dușman și au strigat la Dumnezeu, el le-a zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeul Amoritilor, în a căror țară locuiți. Dar voi n'ați ascultat glasul meu”. (Judecătorii 6:10) În naștiunea izraelită au fost cuprinși bine înțeles și Ghedeon și tatăl său Ioas care s'a întors spre cultul lui Baal, și această adorațiune a lui Baal a fost nelegiuirea pe care au săvârșit-o Israelii în ochii Domnului. Dumnezeu i-a înștiințat ce va veni peste ei din cauza necredințioșiei lor, și acum în deplină armonie cu această înștiințare el a permis dușmanilor, conduși de Madianiți, să-i asuprească. Nimicirea Israelitilor n'ar fi decis chestiunea de controversă dintre Iehova și Satan; însă pedepsirea Israelitilor, și deșteptarea și liberarea de după aceea a celor credincioși și victoria dată lor a trebuit să fi o justificare a numelui lui Iehova, și pe

lângă aceasta, aceste lucruri au preumbrît în drama profetică rezultatul final.

¹³ Dușmanii cărora le-a permis Dumnezeu să apese pe Israelii au fost Madianiții și aliații lor. Madian a fost un fiu al lui Avraam prin Chetura; numele său înseamnă „sfadă” sau „ceartă”. (Geneza 25:2) Recabiții sau „Ionadabi” au fost urmași de ai lui Madian, însă ei n'au aparținut cetei Madianitilor care au apăsat pe Israel. (Exodul 2:16-21; Judecătorii 1:16; 4:11; Ieremia 35:6) Aceasta preumbrește pe Ionadabi sau pe clasa „oilor” cari se află pe pământ în timp ce judecata este în curs. Negușătorii cari au vândut pe Iosif în Egipt au fost Madianiți. (Geneza 37:28, 36) Bătrânii lui Madian s'au asociat cu Moabiții și au tocmît pe profetul Balaam ca să blesteme pe Israel. (Numeri 22:4-7) Balaam a învățat pe Madianiți să pună înaintea lui Israel un prilej de a cădea și să-i ademenească să servească pe Baal-Peor. (Numeri 25:6-18) Din aceasta se poate vedea că Madianiții au fost rude de sânge de ai Israelitilor; ei deveniseră sămânța Șarpelui și să străduiau să păgubească pe Israelii. Domnul a permis ca Israelii să fie apăsați de Madianiți în decursul unui period de șapte ani. Aceasta corespunde celor 7000 de ani de robie a omului sub Satan, și în decursul ultimei mii de ani ai acestui period cei ascultători vor fi liberați și dușmanul va fi nimicit. Jugul Madianitilor a fost rupt după cum se pare în primăvara anului al șaptelea, în vremea trecutului.

¹⁴ Din cauza acestei prigoniri și apăsați, Israelii au căutat să găsească un loc de refugiu în munți: „Mâna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stânci întărite”. (Judecătorii 6:2) Israelii se ascundeau fără îndoială în peșteri și și ascundeau acolo și bucatele dinaintea dușmanului jefuitor. Aceasta ilustrează cum masa omenirii și-a dus viața în frică de apăsații ei cari au fost în toate timpurile instrumentele active ale lui Satan (Diavolul) pentru a aduce suferințe peste oameni.

¹⁵ Primăvara când se apropia timpul secerișului dușmanul năvălea în țară pentru a nimici bucatele lui Israel: „Dupăce sămâna Israel, Madian se suia cu Amalec și fiii Răsăritului, și porneau împotriva lui”. (Judecătorii 6:3) Este de folos aci să luăm aminte la descrierea dușmanului deoarece aceasta ne va face capabili să constatăm sau să stabilim cine este în ziua de astăzi dușmanul. Madianiții au stat în fruntea acelei armate năvălitoare și au fost însoțiți de Amalechiți, cari erau urmașii lui Esau (Edom) prin femeia sa canaanită, helita; prin urmare ei au fost rudeni de ai Israelitilor. (Geneza 36:2, 10, 12) Stăpânitorii lor au fost Agahiții. Haman care a urzit un complot împotriva lui Mardoheu și a Esterei a aparținut la aceeaș clică vrednică de a fi disprețuită. (Esteri 3:1) Dumnezeu blestemase pe Agahiți pentru că au persecutat pe poporul său ales în timp ce călătorea spre Canaan. (Exodul 17:8-16; 1 Samuel 15:32, 33) „Fiii Răsăritului” care au format o parte a armatei năvălitoare au fost Ismaeliți. (Judecătorii 8:24) Mama lui Ismael a fost Agar, egipteanca, iar tatăl său a fost Avraam. Ismael s'a căsătorit cu o egipteană. (Geneza 16:3; 21:21) Și negustorii cari au cumpărat pe Iosif și l-au dus în Egipt de asemenea au fost ismaeliți. Aceasta ilustrează numai faptul că o parte a neamului omenesc care a devenit o parte a sămânței Șarpelui a fost întrebuințată de Diavol să apese și să prigonească pe aceia cari au căutat să servească pe Iehova Dumnezeu. Ei toți sunt rude de sânge și cei mai mulți dintre ei au devenit fiii Diavolului pentru că în chestiunea de controversă s'au pus pe partea sa.

¹⁶ Intregă horda pestriță de apăsați cari au înaintat împotriva Israelitilor au stat sub conducerea a patru șeiki (căpetenii) a căror nume sunt următoarele: „Oreb”, acesta înseamnă „corb” o pasăre răpitoare și hoată; „Zeeb”, acesta înseamnă „lup”, un animal sălbatec, viclean și răpitor sau săngeros; „Zebah”, acesta înseamnă

„măcelar” sau ucigaș cu voia; și „Talmuna”, care înseamnă „apărarea refuzată”; și toate acestea arată oameni care înșeală pe alții în mod hoțesc, îi atacă pe neașteptate în întuneric și se poartă ca șarpele. Toate instrumentele acestea ale Diavolului formează o parte a sămânței Șarpelui și sunt în timpul prezent de recunoscut ca clasa oamenilor cari au conspirat ca să prigonească pe unșii lui Dumnezeu.

¹⁷ Iehova a avertizat destul pe Izraeliți că pentru neascultarea lor vor fi loviți cu nenorociri, și când Dumnezeu a permis ca acea hordă drăcească să năvălească în țara lor a venit peste ei pedeapsa pentru neascultarea lor. (Deuteronomul 28:33, 34) Aceste fapte reprezintă cum a suferit neamul omenesc dela început din mâinile tâlharilor, hoșilor și ucigașilor, și cum au prădat aceștia pe cei fără apărare și i-au jefuit de fructele lucrului lor, și cum a venit această pedeapsă peste ei fiind pricinuită de Diavolul ca să-i facă să blesteme pe Dumnezeu. Insa ziua răfuirii este aproape când toți apăsătorii aceștia vor trebui să deie socoteală. (Iacob 5:1-6) O clasă din omenire face lucrul pe pământ și prin aceasta își câștigă hrană și îmbrăcăminte și probabil și un cămin, însă o altă clasă care nu produce nimic beneficiază de fructele lucrului lor. Guvernul lui Christos Isus va face o schimbare în aceasta, și atunci oamenii își vor clădi casele lor proprii și vor mânca rodul viilor lor proprii. — Isaia 65:21-23.

¹⁸ Iehova a zis Izraeliților că vor avea de suferit dacă vor stărui în neascultarea lor: „Sămânța o veți sămăna în zădar, căci o vor mânca vrăjmașii voștri”. (Leviticul 26:6) Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu a trimis pe dușmăni. Ocrotirea lui Izrael a depins de ascultarea lui față de Dumnezeu, și când au încetat de a-l mai urma și-a retras scutul dela ei și a permis dușmanului să-i pedepsească. Diavolul a întins Izraeliților o cursă și i-a și prins în ea prin aceea că i-a îndemnat să practice religionea Diavolului numită Baalism. După ce a prins în felul acesta pe Izraeliți, a trimis pe cetele sale blestimate de prădători în țara lor ca să jefuiască pe popor și astfel să-l inducă să blesteme pe Iehova Dumnezeu și să se despartă de el. „Tăbărau în fața lui, nimiceau roadele țării până spre Gaza; și nu lăseau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari”. — Judecătorii 6:1.

¹⁹ Acea oaste rea, năvălitoare a nimicit totul în valea fertilă a Saronului și după aceea au înaintat spre cetatea comercială Gaza, nimicind tot ce le ieșea în cale. Paralelul pentru această armată năvălitoare și nimicirea făcută de ea se vede în prezent în tirania și apăsarea pe care o exercitează peste masa poporului politica, marele comerț și religionea falsă numită „creștinism”. Diavolul a întins o cursă conducătorilor „creștinătății” și i-a îndemnat să adopteze și să practice un formalism numit „religiune creștină”, care în realitate este cultul lui Satan. El a făcut pe popor să se teamă de oameni care ca conducători ai poporului susțin că administrează afacerile publice sub conducere divină. Poporul care se lasă condus orbește de conducători orbi cade în lațul lui Satan. Jefuitoarii îi prădează de pământurile lor și de casele lor și de proprietățile lor și de produsul lucrului lor. Izraeliții au trebuit să-și facă peșteri unde și-au ascuns subsistența. În timpul de acum poporul a trebuit să-și facă ascunzătoare pentru micile sale economii, însă stăpânitorii găsesc ascunzătorile și le iau subsistența. Izraeliții au strigat din cauza suferințelor lor, însă oare căi dintre ei și-au pus încrederea în Iehova Dumnezeu și au privit la el? Și astăzi strigă poporul din pricina suferințelor lui, însă relativ numai puțini privesc cu încredere la Iehova și la Regele său. Rămășița credincioasă primește adevărul pentruca să poată merge înainte plină de încredere, servind pe Iehova și ajutând aceluia cari și-au întors inimile spre Dumnezeu.

²⁰ Dușmanul hoinar n'a venit în țara lui Izrael numai ca să se îndoaie, ci a venit în scopul ca să distrugă toate și astfel să nimicească pe Izraeliți. El și-au adus

cu ei dobitoacele și corturile lor și s'au grăbit să consume toate ce-au avut Izraeliții pentruca să întrebuințeze apoi ce-au adus cu ei spre folosul lor propriu. „Căci se suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor. Ei au veneau în țară ca s'o pustiască”. (Judecătorii 6:5) Ei au silit pe Izraeliți să susțină nu numai pe șeiki ei și pe toți servitorii și oștenii lor, și pe toate vitele și slugile lor, și astfel prin această cheltuială extraordinară au pus sarcini grele pe Izraeliți. Ce bine corespunde aceasta aceluia din grupele financiare, politice și ecleziastice din ziua de astăzi cari se bucură de mari privilegii și au posturi bune, și cari fin morțiș la aceea să aibă salariile lor mari și să nu fie micile fără să le pese de sarcinile pe cari trebuie să le poarte aceia cari produc averea țării. Dările mari sunt înmulțite în continuu în scopul ca să poată fi încercate niște planuri nefolositoare ale guvernului, și aceasta a adus pe popor în sărăcie și mizerie. La funcționarii administrativi și la mulțimea uriașă a asistenților cari trebuie să întrețină în lux se mai adaugă și elementul comercial care este în posesiunea unui mare număr de acțiuni și obligațiuni pentru cari cer și și primesc dobânzi de câmălar și mari dividende (partea din câștig convenită fiecărui acționar dintr'o societate industrială sau comercială); și aceste trebuie să plătească prin produsele aceluia cari au lucrat din greu. Acești paraziți (care trăiesc pe spinarea altora) împreună cu familiile, servitorii și aderenții lor trebuie să hrănească la ieslea statului. Vestea că ziua răfuirii sau răsplătirii este aproape este într'adevăr o veste de bucurie și credincioșii lui Dumnezeu se bucură să exclame ceea ce a fost scris de mult timp: „Tu vei prăpădi pe cei ce prăpădesc pământul”. — Apocalips 11:18.

²¹ A fost o zi neagră pentru Izraeliți când a înaintat dușmanul împotriva lor, și așa este și astăzi o zi neagră pentru aceia cari trebuie să-și mănânce pâinea în sudoarea feței lor. „Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul”. (Judecătorii 6:6) Nu este de lipsă de nici o dovadă deoarece este învederat pentru toți că în ziua de astăzi poporul de rând al tuturor națiunilor este peste măsură de sărac și anume din cauza puternicei bande apăsătoare a servitorilor Diavolului, și pe întreg pământul strigă poporul din pricina acestei apăsări. Descrierea de mai sus a Izraeliților corespunde exact situației de astăzi a poporului de pe întreg pământul. Întocmai după cum au strigat Izraeliții așa strigă și în ziua de astăzi mulți din pricina apăsării și suferințelor lor, însă numai puțini sunt aceia cari ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, învață cauza adevărată a suferințelor lor, se apropie de numele său și caută să facă voia sa. Diavolul a ademenit pe oameni în cursa sa ca să-i facă să blesteme pe Dumnezeu, pe când în adevăr și de fapt Diavolul însuși este de vină pentru marile suferințe ale omenirii. (Apocalips 12:12) Oamenii simțiți cântă acum imni sau cântări bisericesti care au fost făcute fără să se fie seamă de adevărul divin, și își fac rugăciunile și roagă pe Dumnezeu să trimită ploaie și alte binecuvântări materiale, însă aceeaș clasă de oameni dispregiește cu totul ce le-a zis Dumnezeu despre cauza acestor necazuri și ce este remediul (leacul) său. Când au strigat Izraeliții la Dumnezeu după ajutor, Iehova a răspuns: „Voiu pleca, mă voiu întoarce în locuința mea, până când vor mărturisi că sunt vinovați și vor căuta fața mea”. (Osea 5:15) În timp ce Izraeliții au strigat la Dumnezeu, se luaseră cu mari strigăte după Ghedeon pentruca a nimicit altarul lui Baal. — Judecătorii 6:25-32.

²² Așa este și în ziua de astăzi. Mulți oameni strigă în ziua de astăzi la Dumnezeu prin cuvintele gurii lor și-i cer ajutor în lucruri materiale, însă în acelaș timp iau parte la prigonirea martorilor lui Iehova cari au expus sau au făcut cunoscut pe Diavol și adorașionca Diavolului și au făcut pe popoare atente la aceea că Diavolul este răspunzător pentru necazurile lor, și că singura lor nădejde de ajutor este împărăția lui Dumnezeu. și că aceasta

liberare le va fi adusă prin marea Justificator al lui Iehova, Christos Isus, și că numai în el vor putea găsi nădejde. — Matei 12:21.

²³ Alte pasaje din Scriptură arată că marea masă a națiunii lui Izrael s'a întors spre cultul lui Baal și că numai o rămășiță a rămas credincioasă legământului ei cu Iehova. Cei credincioși trebuie că au strigat la Iehova în sinceritate pe când ceilalți Izraeliți au strigat la el din motive cu totul egoiste. „Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un prooroc. El le-a zis: Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu v'am scos din Egipt, eu v'am scos din casa robiei”. (Judecătorii 6:7, 8) Fără îndoială Dumnezeu a trimis pe profetul său deoarece o mulțime de Izraeliți îi rămăseseră credincioși și nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Este cu totul sigur că Ghedeon a fost unul din rămășița credincioasă a lui Izrael căci altfel Iehova nu i-ar fi dăruit ocaziunea specială de serviciu. Acel profet nenumit pe care Iehova l-a pus să vorbească lui Izrael în numele lui Dumnezeu trebuie că aparținut la acea rămășiță credincioasă. Probabil că în anul al șaptelea al apăsării lor s'a întâmplat că acel profet a vestit mesajul pocăinței și al întoarcerii la Iehova. Ceeace a făcut și a zis acel profet al lui Dumnezeu pare a preumbră lucrarea periodului Ilie a poporului lui Dumnezeu în cursul anilor din 1878 până în 1918. Lucrarea Ilie făcută în țările „creștinătății” a dat celor cinștiți și sinceri din „creștinătate” ocaziune să părăsească cultul și serviciul Diavolului și să se consacreze serviciului lui Iehova și al Regelui său. Din aceasta se poate vedea că lucrul din 1878 până în 1918 a fost un lucru de pregătire a căii înaintea lui Iehova și a pregătirii unui popor pentru a primi pe Rege la venirea sa în templu.

²⁴ Iehova prin profetul său a adus aminte Izraeliților că nu vreo creatură oarecare i-a scos din Egipt ci Iehova Dumnezeu i-a liberat din robia Egiptului și de apăsătorii lor însă ei n'au ținut în minte aceasta și n'au ascultat pe Iehova Dumnezeu: „V'am scăpat din mâna Egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau; i-am izgonit dinaintea voastră, și v'am dat vouă țara lor. V'am zis: Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii Amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n'ați ascultat glasul meu”. (Judecătorii 6:9, 10)

²⁵ Stările de atunci din Izrael au preumbril exact situația în care se află astăzi așa-zisa „lume creștină” sau „creștinătatea”. Chiar și creștinii preținși sau numai cu numele încă știu destul de bine din Scriptură că Iehova a muștrat pe adoratorii Diavolului prin liberarea poporului său ales din Egipt. „Creștinătatea” susține chiar că Dumnezeu a liberat-o de „păgânism”, cu toate acestea însă aceiași oameni continuă să adoreze ceea ce este în dușmănie sau împotrivire cu Iehova Dumnezeu, adică practică cultul Diavolului. Toți cari s'au învoit să facă voia lui Dumnezeu știu că el le-a vorbit prin Isus Christos și prin apostoli și că acești martori credincioși și adevărați au adevărit că Sfânta Scriptură, Cuvântul lui Dumnezeu, este adevărul și trebuie să fie conducătorul lor drept. Cu toate dovezile acestea sunt milioane de oameni în „creștinătate” care continuă să aibă frică de oameni și să urmeze învățăturile oamenilor, și rezultatul este că au căzut în cursa pe care le-a întins-o Satan. (Proverbe 29:25) Lucrarea de mărturie pe care a făcut-o poporul lui Dumnezeu din 1878 până în 1918 și care a fost preumbrită prin lucrarea lui Ilie profetul și cea a profetului Ioan Botezătorul, a fost o lucrare de pregătire și a fost preumbrită și prin profetul pe care l-a trimis Iehova în zilele lui Ghedeon la poporul lui Izrael. Unele persoane care au auzit mesajul avertizării și al întoarcerii la Dumnezeu în decursul aceluși period s'au întors dela „creștinismul” organizat, și l-au părăsit însă cei mai mulți oameni au rămas în „creștinătate” și au disprețuit cu totul Cuvântul lui Dumnezeu. Dar mulți din aceia care s'au întors dela așa zisul „creștinism organizat” nu s'au despărțit de el decât pe jumătate

și au continuat să se teamă de oameni și prin urmare s'au temut de Diavol sau de dumnezei falși. Dacă aceia care pretind a fi creștini s'ar fi încrezut cu totul în Domnul Dumnezeu și, în conformitate cu instrucțiunile Cuvântului său, n'ar fi dat atențiune învățăturilor oamenilor, atunci n'ar fi căzut în cursa lui Satan.

Ingerul

²⁶ După ce Iehova a trimis mesajul său Izraeliților prin profetul său, a trimis pe Ingerul său nu la Izraeliți ci la Ghedeon deoarece acesta a aparținut rămășiței credincioase: „Apoi a venit Ingerul Domnului, și s'a așezat sub stejarul din Ofra, care era a lui Ioas, din familia lui Abiezer (alte trad. rom.: Ioas, Abiezereul) Ghedeon, fiul său, bătea grâu în teace, ca să-l ascundă de Madian”. — Judecătorii 6:11.

²⁷ Aceasta corespunde exact venirii marelui Inger al lui Iehova sau Mesager (Sol) al legământului său la templu în anul 1918. El a venit la sfârșitul lucrului de pregătire trecut și în timpul venirii sale a fost însoțit de oastea sa de îngeri sfinți. (Maleahi 3:1; Matei 25:31) Trimiteră Ingerului lui Iehova la Ghedeon a marcat începutul pregătirii pentru executarea judecării sau mănii sale împotriva Madianiților și a altora cari au constituit sămânța lui Satan pe pământ. Aceasta corespunde exact anului 1918 care marchează timpul despre care este scris: „Mânia ta a sosit”, adică mânia lui Iehova împotriva dușmanului, și începutul pregătirii judecării sau mănii Dumnezeului nostru împotriva lui Satan și a hordei sale în scopul de a justifica numele lui Dumnezeu. (Apocalips 11:18) Aceasta marchează începutul timpului când Dumnezeu adună în jurul său pe credincioșii săi în templu: „Căci în inima mea era o zi de răzbunare, și venise anul celor răscumpărași ai mei”. (Isaia 63:4) Marele Justificator venise în templu ca să se înțeleagă cu aceia pe care a voit să-i ia de tovarăși ai săi la justificarea numelui lui Iehova.

²⁸ Ioas a fost tatăl lui Ghedeon. Numele lui Ioas înseamnă „Iehova aprinde”, și dă de înțeles că Iehova este un foc mistuitor pentru dușmanii săi. (Deuteronomul 4:24; Tefania 3:8; Maleahi 3:2; Evrei 12:29) Ioas a fost un fiu al lui Abiezer al cărui nume înseamnă „tatăl ajutorului”, și care a fost un fiu al lui Manasse al cărui nume înseamnă „care face a uita (suferințe)”, și care a fost primul născut al lui Iosif. Numele Abiezereul arată spre Iehova ca fiind ajutorul. (Psalm 121:1, 2; 121:8; 146:5) Este extrem de înbucurător de a observa cum Iehova Dumnezeu a aranjat chiar și cele mai mici amănunte în această dramă profetică spre ajutorul credincioșilor săi cari trăiesc în aceste zile din urmă. Aceste lucruri sunt o mare mângâiere pentru rămășiță; și, evident, acesta este motivul pentru ce Iehova le permite să le vadă și să le înțeleagă.

²⁹ Ioas a zidit lui Baal un altar și deasupra lui a făcut o Astarte sau o Astartea, adică un idol de lemn, ceea ce a făcut violând și disprețuind cu totul Cuvântul lui Dumnezeu, și astfel și-a pătat Ioas numele său bun. Faptul că darea de seamă divină menționează sau amintește în acest loc pe Ioas și pe fiul său Ghedeon descoperă următoarele două fapte potrivite: 1) că tatăl mai marelui Ghedeon, Christos Isus, este Iehova Dumnezeu; și 2) că tații pământești ai rămășiței de acuma de pe pământ, care se compune din fii de ai lui Dumnezeu și prin urmare este o parte a mai marelui Ghedeon, au fost adoratori ai lui Baal (sau ai Diavolului), deși joacă un rol preeminent sau distins în afacerile „creștinătății” și susțin a fi creștini. Din aceasta vedem că Ioas a jucat două roluri în această dramă profetică. Mai târziu vedem că Ioas se pune pe partea fiului său Ghedeon și aduce dovezi împotriva lui Baal și împotriva servitorilor lui Baal, și aceasta este un alt sprijin pentru concluziunea că Ioas reprezintă pe Iehova. (Vezi versetele 30, 31) Din faptul că o creatură joacă într-o dramă profetică un rol prin care este reprezentat Iehova nu trebuie să se conchidă că această crea-

lură trebuie găsită în mod necesar totdeauna pe partea lui Dumnezeu.

³⁰ Ghedeon a fost din aceeași seminție ca și Eliseu. (1 Regi 19:16) Numele lui Ghedeon înseamnă „tăietor de lemne”, aceasta arată un războinic care doboară creaturi vii reprezentate prin copaci. În aceasta el a reprezentat pe Christos Isus, pe Justificatorul lui Iehova, care poartă războiu împotriva creaturilor care se împotrivesc lui Iehova Dumnezeu și ocărăse numele său sfânt și le răstoarnă. Rămășița apare în această parte a tabloului lui Ghedeon în virtutea faptului că ea este în Christos Isus. Mai marele Ghedeon a apărut în 1918 în templul lui Iehova ca să lînă judecată și să o execute; și această lucrare va atinge punctul culminant în nimicirea lui Satan și a organizațiunii sale, și urmașii credincioși ai lui Christos Isus vor fi asociați cu el în aceasta. Profetul lui Dumnezeu, Isaia, s'a referit desigur la mai marele Ghedeon („tăietorul de lemne” sau războinicul) în ziua mănecii lui Dumnezeu când a zis: „Domnul oștirilor va învărti biciul împotriva lui, cum a lovit pe Madian la stâncă Oreb; și își va mai ridica toiagul odată asupra mării, ca odinioară în Egipt. Iată, Domnul, Dumnezeul oștirilor, taie crăcile cu pulere; cei mai mari sunt tăiați, cei mai înalți sunt doborâți”. (Isaia 10:26, 33) „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitoarea neamurilor!” (Isaia 14:12) Mâna mai marele Ghedeon va pustii cu desăvârșire organizațiunea lui Satan. „Cum s'a rupt și s'a sfărâmat ciocanul (instrumentul lui Satan) întregului pământ! Babilonul este nimic în mijlocul neamurilor!” (Ieremia 50:23) „Și toate coarnele nelegiuirilor se vor zdrobi; dar coarnele celui drept se vor înălța”. — Psalm 75:10.

³¹ Când a venit îngerul Domnului ca să cerceteze pe Ghedeon s'a așezat sub un stejar, iar Ghedeon era în apropiere și îmblăntea grâu. Aceasta fixează anotimpul, și aceasta corespunde timpului anului când Boaz a răscum-părat pe Naomi și și-a cumpărat de nevastă pe Rut. (Rut 2:23; 3:1, 2) Îmblăntirea grâului prin Ghedeon în vremea trecerii arată ce va face cu dușmanul Christos Isus pe care Iehova l-a trimis ca pe instrumentul său ca să rupă în bucăți organizațiunea lui Satan. „Iată, te fac (pentru credincioșii lui Iehova) o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți (pentru tăiat și sfâșiat); vei zdrobi, vei sfărâma munții (aceștia sunt diviziunile organizațiunii lui Satan), și vei face dealurile (vârșurile lor cele mai înalte) ca pleava. Le vei vântura, și le va lua vântul, și un vârtej le va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul (Iehova care a făcut pe Christos Isus instrumentul său de îmblăntit), te vei fâli cu Sfântul lui Israel”. — Isaia 41:15, 16.

³² Acelora care sunt cu Christos Isus în luptă împotriva dușmanului (Apocalips 17:14) Iehova le zice: „Scoală-te, fiica Sionului, și trează! Căci îți fac un corn de fier și o copită de aramă, ca să sfărâmi multe popoare, și să închini Domnului prada lor, să închini Domnului întregului pământ averile lor!” — Mica 4:13.

³³ Ghedeon bătea grâu în secret în teasc. Timpul călcatului strugurilor nu venise încă. Faptul că Ghedeon a îmblăntit în teasc arată că sosise timpul strivirii dușmanului și aceasta a preumbrit timpul rânduit când Satan și organizațiunea sa vor fi călcați sau striviți în marele teasc al lui Iehova. Ghedeon a lucrat în secret și a ascuns mâncarea ca să împiedece de a fi furată de Madianiți. Aceasta corespunde timpului când Satan a fost alungat din cer și a început cu prigonirea rămășiței lui Dumnezeu de pe pământ și când organizațiunea lui Dumnezeu, preumbrită prin femeia sa, „a fugit în pustie, unde are un loc gătit dela Dumnezeu”. (Apocalips 12:6, 14) Îngerul Domnului a apărut în organism omenesc și când s'a apropiat de Ghedeon n'a fost recunoscut ca mesagerul sau solul lui Iehova; „Îngerul Domnului i s'a arătat, și i-a zis: Domnul este cu tine, viteazule!” (Judecătorii 6:12) Ghedeon și întregă rămășița lui Izrael trăiau atunci în frică deoarece dușmanul venise să le jefuiască alimentele. Corespunzător acestui fapt cam în anul 1919 urmașii lui Christos Isus

de pe pământ au mers încoace și încolo prin țară în toată liniștea deoarece s'au temut că dușmanul i-ar putea ataca. În acel an s'a întâmplat că în Cedar Point, Ohio, a avut loc un congres al consacraților și acolo li s'a făcut cunoscut, prin mila Domnului, că lucrul făcut de curajosul Eliseu a preumbrit un lucru care trebuie făcut încă pe pământ, și că acești credincioși trebuie să meargă înainte fără frică și să facă lucrul pe care Dumnezeu li l-a pus în mâni spre mărirea sa. Se afla acum cu siguranță că Iehova a dirijat prin Domnul Isus publicarea în acel timp în revistă (W. T.) a articolului „Fericiți sunt cei fără frică”.

³⁴ Faptul că îngerul i s'a arătat lui Ghedeon și a vorbit cu el dovedește că Ghedeon a aparținut rămășiței lui Izrael și a refuzat să se arunce cu fața la pământ înaintea lui Baal. El a fost credincios lui Dumnezeu și de aceea l-a și ales Dumnezeu pentru un anumit lucru. Din același motiv a fost ales și Iehu, ca să facă un lucru de execuțiune. (1 Împărați 19:16) Ghedeon a arătat încă înainte de aceea că el a fost împotriva Madianiților. Așa a fost și în 1919 în cazul acelora cari și-au pus atunci încrederea în Christos Isus și cari prin hotărârea lui au format clasa „servului credincios și înțelept”; ei făcuseră înainte serviciu curajos în numele Domnului și au fost gata și voioși să meargă înainte într'un timp oarecare și într'un loc oarecare îndatăce au fost siguri ce-a fost voia lui Dumnezeu cu privire la ei. În acest loc al tabloului dramatic Ghedeon reprezintă cu deosebire pe rămășița credincioasă, din cauză că ei, și nu Christos Isus, au avut lipsă să fie asigurați că Iehova a fost cu ei. Îngerul a zis lui Ghedeon: „Domnul este cu tine, viteazule”. Și credincioșilor de pe pământ, pe cari Domnul i-a alocat în jurul său, le-a adresat mesajul: „Eu sunt cu voi, zice Iehova”. (Iagai 1:13; 2-4) Aceștia sunt oameni viteji din cauză că sunt cu Christos Isus și înaintază sub conducerea lui.

³⁵ Răspunsul lui Ghedeon dat îngerului arată că el a dorit justificarea numelui lui Iehova, însă a avut dorința să primească dela Domnul o altă dovadă ca să poată fi sigur că se află pe calea dreaptă: „Ghedeon i-a zis: Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s'au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate minunile acelea pe care ni le istorisese părinții noștri când spun: Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt? Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mâinile lui Madian!” — Judecătorii 6:13.

³⁶ Consacrații adunați în 1919 în Cedar Point au fost în nesiguranță despre aceea ce era pregătit pentru ei și ce să facă, însă ei au avut puțină speranță că va fi ceva de făcut pentru ei. Aceasta a fost tocmai în momentul trecerii dela lucrul lui Ilie la lucrul lui Eliseu. Cei adunați atunci au semănat cu profetul Eliseu când a stat la marginea apelor Iordanului și a strigat: „Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?” (2 Împărați 2:14) Cuvintele pe care le-a adresat Ghedeon îngerului arată că el a reprezentat acolo pe accia dintre consacrați a căror inimă sunt devotate cu totul lui Iehova. Acești credincioși nu înțelegeau atunci scopul lui Dumnezeu așa cum îl înțelege astăzi. În acel timp n'au văzut că Iehova de aceea a permis lui Satan și organizațiunii sale să existe pentruca la timpul său rânduit sau fixat să-și manifesteze puterea împotriva dușmanului, și anume dupăce a făcut mai întâi ca numele său puternic să fie vestit peste întreg pământul. (Exodul 9:16) Această cunoștință au primit-o numai la un oarecare timp după 1919. Intocmai după cum Ghedeon era, după cum părea, descurajat, așa au simțit și consacrații în anul 1919 că Dumnezeu era supărat pe ei, însă n'au înțeles pentruce. (Isaia 12:1) Acum au sosit zilele periculoase și războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic se apropie, și Iehova permite poporului său să arunce o privire înapoi la calea pe care i-a condus și să vadă unele din minunatele sale îngrijiri sau măsură luate pentru ei. Ei pot să vadă acum cum i-a între-

buințat la împlinirea tablourilor profetice și aceasta le întărește speranța.

³⁷ Justificatorul lui Iehova, măi marele Ghedeon și-a ocupat locul în templul lui Dumnezeu, și Dumnezeu privește la el cu aprobare și plăcere: „Domnul s'a uitat la el, și a zis: Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimisese cu?” (Judecătorii 6:14) Atât Christos Isus cât și rămășița sunt reprezentați aci. Ghedeon a reprezentat cu deosebire pe puternicul însărcinat al lui Iehova, Christos Isus; iar în ce privește rămășița, slăbiciunea naturală a lui Ghedeon a ilustrat că membrii rămășiței nu sunt tari în ei înșiși ci din cauza credinței și devotamentului lor față de Iehova sunt „puternici în Domnul și în tăria puterii lui”. (Efeseni 6:10) Timpul lui Dumnezeu de a lucra sosise și de aceea a zis lui Ghedeon: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai”. Sosise timpul pentru a face pregătiri pentru marea bătălie care avea să urmeze. Aceasta a preumbrît că a sosit timpul pentru începutul pregătirii pentru lupta Armagedonului și că cei devotați lui Iehova au primit porunca să meargă în puterea Domnului și să vestească ziua mântuirii Dumnezeului nostru. Ei au și început să facă aceasta după 1922. Ei au apreciat faptul că sunt trimiși de Domnul și în tăria sa. Ghedeon nu s'a destăinat sau însărcinat el însuși să meargă și nici n'a fost însărcinat de oameni. Tot așa și Christos Isus nu și-a luat el însuși cinstea ci Iehova Dumnezeu l-a onorat și l-a pus în înalta pozițiune de Justificator. (Evrei 5:4) Nimeni din cei din organizațiunea Domnului nu se poate așeza sau numi el însuși. Ei sunt în ea din mila lui Dumnezeu. A fost de lipsă de un anumit timp după 1919 până când consacrării au luat atitudinea potrivită și lucrul cu care i-a însărcinat Domnul a progresat. În anul 1922 a avut loc o nouă adunare a acestor credincioși în Cedar Point și acolo au aflat că Domnul Isus este în templul lui Iehova, și în limbajul lui Isaia Domnul a pus iarăși întrebarea: „Cine va merge pentru noi?” Iar credincioșii au răspuns cu strigăt de bucurie: „Iată-mă, trimite-mă!” Și Domnul a zis: „Du-te”. — Isaia 6:8, 9.

³⁸ În aceste zile martorii lui Iehova știu foarte bine că ei nu sunt trimiși de vreun om oarecare și că niciun om sau grup de oameni n'are dreptul sau autoritatea să-i însărcineze să predice vestea împărăției lui Dumnezeu, și din acest motiv nu cer dela nimeni nici o autorizațiune. Ei au auzit porunca Domnului și merg în ascultare față de această poruncă. Ei zic întocmai ca și apostolul: „Noi trebuie să servim pe Dumnezeu și nu pe oameni!”

³⁹ Ghedeon n'a avut o părere prea înaltă despre sine însuși și aceasta reiese din cuvintele sale pe care le-a adresat îngerului: „Ghedeon i-a zis: Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea este cea mai săracă din Manase, și eu sunt cel mai mic (cel mai neînsemnat; notă marginală) din casa tatălui meu”. (Judecătorii 6:15) Ghedeon a avut frați și el s'a socotit pe sine ca cel mai neînsemnat dintre ei. (Judecătorii 8:18, 19) Înainte de el n'a fost niciun judecător în Israel din seminația lui Manase. Alți șase judecători ai lui Israel și acum trebuia să fie el al șaptelea. Ghedeon, în blândețea și smerenia sa din inimă arătată aici, a reprezentat iarăși pe Christos Isus și pe urmașii săi adevărați și credincioși, și aceasta este în armonie cu următoarele cuvinte inspirate ale Sfintei Scripturi: „Dar Dumnezeu a ales cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cele tari; și cele de neam prost ale lumii și cele umilite și cele ce nu le-a ales Dumnezeu, ca să desființeze pe cele ce sunt, ca nimeni să nu se fălească asupra lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 1:27-29) Cine are o părere prea înaltă despre sine însuși sau socolește că este important în organizațiunea lui Dumnezeu nu susține niciodată proba care vine peste el, ci cade. El trebuie să prețuiască pe deplin faptul că el merge în tăria Domnului și că în tăria sa proprie nu poate face nimic. Numai prin mila lui Dumnezeu și

în tăria lui Christos Isus pot să îplinească acum martorii lui Iehova voința sau scopul lui Dumnezeu cu privire la ei.

⁴⁰ Fiind Ghedeon un om nelosemnat și puțin cunoscut și văzând greutatea de a primi urmași în Israel care să meargă cu el la războiu, el a arătat îndoeală și a ezitat de a întreprinde lucrul liberării lui Israel. El a știut că a avut o luptă alevărată înaintea sa și de aceea ajutători lui au trebuit să fie oameni alevărați. Ghedeon încă nu observase că îngerul lui Iehova era acela care vorbea cu el, și se arată cu siguranță că el s'a socotit pe sine cu totul incapabil să încerce eliberarea lui Israel de dușmanii săi. „Domnul i-a zis: Eu voi fi cu tine, și vei bate pe Madian ca pe un singur om”. (Judecătorii 6:16) Ghedeon a avut lipsă de credință și tărie, și în această privință reprezintă pe rămășița credincioasă a lui Dumnezeu care nu se încrede în sine ci în Domnul.

⁴¹ Dumnezeu a dat acolo lui Ghedeon asigurarea că el se afla în favoarea sa, și așa asigură Iehova și acum pe poporul său în Christos Isus că ei prin mila sa pot să îplinească lucrul pe care l-a încredințat mâinilor lor. Iehova a trebuit să întărească și credința lui Moise și să-l pregătească pentru lucrul cu care a fost însărcinat prin darea aceleiași asigurări. (Exodul 3:12) Amintiți-vă activitatea poporului lui Dumnezeu din 1919 până în 1922 și atitudinea lui în decursul aceluși timp. Și ei au trebuit să fie asigurați de mai multe ori că Domnul Dumnezeu va fi cu ei la facerea lucrului preumbrît de Eliseu; și Domnul Dumnezeu s'a îngrijit ca ei să primească această asigurare. În decursul aceluși period s'a „profetizat” sau s'a predicat mult, și aceasta a fost de lipsă pentru a întări credința poporului lui Dumnezeu și a-l pregăti pentru serviciul de campanie, adică lucrul din casă în casă, și pentru a-l face să înceapă serviciul activ. Această deșteptare a minților lor limpezi s'a întâmplat în modul cum a prezis Ezechiel în valea oaselor uscate înainte de a fi intrat spirital în Dumnezeu în acele oase. (Ezechiel 37:1-10) Timpul din 1919 până în 1922 a fost întrebunțat cu deosebire la studiul Cuvântului lui Dumnezeu și la organizarea lucrului făcut de atunci încoa.

⁴² Ghedeon n'a avut dorința să fie condus de cuvintele unui om, și prin aceasta a arătat că el a reprezentat pe copiii Domnului care și pun încrederea în Domnul și nu se bizuiesc pe priceperea lor. Ghedeon n'a știut că avea înaintea sa un înger ci un cugetat că vorbește cu un om și a cerut o nouă dovadă: „Ghedeon i-a zis: Dacă am căpătat trecere înaintea ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că tu îmi vorbești”. — Judecătorii 6:17.

⁴³ Probabil că în mintea lui Ghedeon a început să se lumineze că acest om a reprezentat pe Domnul, totuși a voit să aibă mai întâiu dovada că acest mesaj venea dela Iehova. Cam prin 1922 credincioșii cari înaintau spre împărăție și-au dat seama că în trecut s'au sprijinit prea mult pe un om. Li se spusese că n'au voie să publice altceva numai ce a scris și a publicat acel om mai demult, și dorind ei să fie ascultători n'au făcut numai puțin progres. Însă cam în timpul adunării generale mai sus amintită a anului 1922 credincioșii și-au dat seama de faptul că vorbele unui om care a murit n'au fost o călăuză suficientă pentru ei și că trebuie să se fiină acum mai strict de Cuvântul lui Dumnezeu și să-l urmeze. Ei au dorit să găsească un semn sau o dovadă. În aceasta au fost preumbriți prin purtarea lui Ghedeon. Aceasta nu înseamnă că ei au arătat o smerenie fățarnică și au refuzat un serviciu care le-a fost pus de dreptul în mâni, ci au dorit să fie siguri c'au mers pe calea pe care i-a îndreptat Domnul.

⁴⁴ Ghedeon a voit să facă o probă ca să fie mai sigur, și de aceea a zis mesagerului care ședea înaintea lui sub stejar: „Nu te depărta de aici până mă voi întoarce la tine să-mi aduc darul, și să-l pun înaintea ta. Și Domnul a zis: Voi rămânea până te vei întoarce. Ghedeon a intrat în casă, a pregătit un ied, și a făcut azimi dintr'o eță de făină. A pus carnea într'un coș și zeama

a turnat-o într-o oală, și le-a adus subț stejar, și i le-a pus înainte”.

⁴⁵ Prin aceea că Ghedeon a vorbit în felul acesta soluții, a cerut o faptă prietenească din partea vizitatorului său pentru ca să fie sigur că i s'a arătat calea dreaptă. Ghedeon a deschis ușa și a pregătit o mâncare, și această pregătire a cerut destul de mult timp. Aceasta ne aduce aminte de timpul când a apărut Isus în templu și a zis credincioșilor săi: „Iată eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi intra cu el, și el cu mine”. (Apocalips 3:20) Isus a dat atunci semnalul și urmașii săi credincioși s'au trezit și s'au grăbit și au deschis ușa și apoi s'a început o activitate viguroasă sau energetică.

⁴⁶ După ce Ghedeon a pregătit mâncarea a adus-o mesagerului care aștepta: „Ingerul lui Dumnezeu i-a zis: Ia carnea și azimile, pune-le pe stâncă aceasta și varsă zeama. Și el a făcut așa”. (Judecători 6:20) Ingerul a ales o stâncă neîntrebuințată și a zis lui Ghedeon să pună mâncarea pe ea; prin aceasta ingerul Domnului a arătat că jertfa rămășiței, pe care a reprezentat-o Ghedeon aici, trebuie să fie curată și trebuie să vie printr'un canal aprobat de Domnul, adică prin organizațiunea lui Dumnezeu și pe calea hotărâtă de el. Aceasta arată că lucrul preumbrît prin Eliseu pe care-l face Domnul acuma pe pământ prin martorii săi, se face în armonie cu voința sa, și fiecare care este într'adevăr devotat Domnului este doritor să urmeze instrucțiunile sau îndrumările organizațiunii. Cine nu voiește să facă aceasta dă dovadă puternică că nu aparține clasei templului.

⁴⁷ Lui Iehova Dumnezeu îi place când servitorii săi caută să se convingă prin Cuvântul său că se află pe calea dreaptă: „Cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun”. (1 Tesaloniceni 5:21) Ghedeon primise timpul necesar pentru a pregăti darul său și pentru a se putea convinge că se afla pe calea dreaptă, și acum Domnul a voit să i dea asigurarea: „Ingerul Domnului a întins vârful toiagului pe care-l avea în mână, și a atins carnea și azimile. Atunci, s'a ridicat din stâncă un foc care a mistuit carnea și azimile. Și ingerul Domnului s'a făcut nevăzut dinaintea lui”. — Judecători 6:21.

⁴⁸ Aci a fost dovada concludivă și impunătoare că acest sol a fost trimis de Iehova Dumnezeu. Ghedeon n'a așteptat o astfel de dovadă izbitoare, și acum de sigur era convins că Iehova a cercetat pe poporul său și-l va libera la timpul său rânduit și pe calea sa bună. În acelaș chip a întrebuințat poporul lui Dumnezeu timpul din 1919 până în 1922 pentru pregătirea și aducerea darurilor lor ale devotamentului dezinteresat și ale serviciului pentru Domnul, cercetând Scriptura ca să fie siguri că merg pe calea dreaptă. Apoi în anul 1922 au primit o dovadă mai puternică decât cum așteptaseră ei. Domnul i-a adus la cunoștința și înțelegerea faptului că Christos Isus este în templu și le-a dat un „Așa vorbește Iehova” ca dovadă pentru aceea că Dumnezeu a cercetat pe poporul său și l-a adunat în jurul său și anume în scopul deosebit de a vesti pe Rege și împărăția sa și de a preamări numele lui Iehova. Domnul și-a arătat atunci aprobarea sa față de poporul său prin vărsarea spiritului său peste ei și prin trimiterea lor în bucuria Domnului ca să leie parte la justificarea numelui său.

⁴⁹ Ghedeon a văzut că oaspele său a fost Ingerul Domnului și aceasta l-a umplut cu frică: „Ghedeon, văzând că fusese Ingerul Domnului, a zis: Vai de mine, Stăpâne Doamne! Am văzut pe Ingerul Domnului față în față”. (Judecătorii 6:22) Isaia face o dare de seamă despre vedenia sa în care a văzut pe Domnul în templul său, și când a avut vedenia a strigat fiindu-i frică că va muri, și el zice: „Am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” (Isaia 6:5) Din 1922 rămășița credincioasă a lui Iehova a învățat și a înțeles mai bine ce este frica adevărată de Iehova. Ei au văzut că Domnul Isus Christos este în templul lui Iehova, și hotărârile lui Dumnezeu le-au fost descoperite cum n'au fost descoperite niciodată mai

înaintea oamenilor de pe pământ. Ei văd pe cel Atotputernic și pe oștirile sale mergând spre Armagedon, și ei au învățat să nu le mai fie frică nici de oameni și nici de diavoli, ci frica lor să fie Iehova. „Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De el să vă temeți și să vă înfricoșați”. (Isaia 8:13) Rămășița credincioasă nu se compune din slugarnici și lingușitori, ci din aceia care fac lucrul încredințat mânilor lor cu sârguință, cu frică și cu cutremur și cu simplitatea motivului și a devotamentului din inimă.—Coloseni 3:22, 23.

⁶⁰ Dumnezeu a pregătit pe Ghedeon pentru un mare lucru care se afla tocmai înaintea lui. Acea experiență a lui Ghedeon până la acest punct descris aici a fost un tablou profetic care a preumbrît pe poporul lui Dumnezeu de sub conducerea lui Christos cum este pregătit pentru ziua bătăliei. Se pare că-i place Domnului să descopere rămășiței sale credincioase însemnarea dramei profetice a lui Ghedeon. Rămășița vede acum că Atotputernicul Dumnezeu a hotărât înainte cu multe veacuri să justifice numele său, reputațiunea sa și cinstea sa prin executarea judecății sale împotriva defăimărilor săi, și aceasta o va face în cea mai mare bătălie a tuturor timpurilor. I-a plăcut să facă un tablou și să pricinuiască scrierea unei dări de seamă despre acesta pentru ca rămășița care va trăi la sfârșitul lumii pe pământ, după primirea cunoștinței și a înțelegerii acestui tablou, să aibă deplină asigurare a credinței în el și în Regele său și să fie întărită în timp ce în mijlocul unei generațiuni rele și sucite își împlinește cu răbdare datorințele serviciului. Realitatea este totdeauna mai mare ca tabloul. În tabloul profetic Iehova a trimis pe ingerul său la Ghedeon ca să-l întărească și să-l pregătească pentru luptă. Acum, tocmai înainte de războiul zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu, el trimite pe „Execuții” ca să împlinească acel tablou profetic făcut de mult timp. Înainte ca Iehova să facă fapta sa mare în Armagedon descopere rămășiței sale credincioase ceace este pe cale a se întâmpla pentru ca să o întărească în Domnul și în puterea țării sale. Mărturia lui Christos Isus cu care a fost însărcinată acum rămășița trebuie dată și a face această înseamnă luptă și ingerii Domnului sunt trimiși să ocrotească rămășița în timp ce se fac pregătirile pentru marea bătălie. Rămășița înaintea cu frică și cu cutremur ca nu cumva să scape vreo ocaziune de a înțelege scopurile lui Dumnezeu și ca urmare la aceasta să neglijeze să împlinească serviciul încredințat ei. Acea care se apropie este bătălia lui Iehova, și Iehova este sanctuarul poporului său. Se cuvine deci ca unșii să cerceteze cu luare-aminte tabloul Ghedeon așa cum continuă să se desfășoare înaintea ochilor lor. Este marea bătălie aproape?

(Continuare urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1—3. Pentruce dă Iehova o bătălie? Ce se înțelege subț bătălia Armagedonului? Cum sunt adunate oștirile și subț ce conducere? Cine va fi martor al triumfului Regelui? Cine este regele măririi? Pentruce este numit Iehova (Domnul) oștirilor? Explică cine este oștirea? În ce chip a prezis Iehova ziua pregătirii și a bătăliei? Și în ce scop s'a făcut aceasta?

Alin. 4—10. Arată actorii care joacă în drama ce se cercetează aci, și explică partea care este jucată de fiecare persoană sau grup. Ce este scopul acestei drame, cum a fost el ajuns, și pentruce joacă Ghedeon rolul principal în această dramă?

Alin. 11. La ce lucru de pregătire se referă Maleahi 3:1? Când și cum a fost împlinit acel lucru? De ce natură este pregătirea care este în curs de atunci încoace și ce scop urmărește ea? Pe cine reprezintă deci Ghedeon în această profetie?

- Alin. 12. Arată că Izraeliții reprezintă aici pe aceiași ca și atunci când au fost în Egipt. Pentru ce s'a purtat aici Iehova în acest chip cu Izraeliții?
- Alin. 13. Cine au fost Madianiții și Recabiții? Explică pentru ce reprezintă ei clase cu totul deosebite ce se arată în ziua de astăzi. Ce arată faptul că Madianiților le-a fost permis să apese pe Izraeliți timp de șapte ani?
- Alin. 14, 15. Arată faptele importante și legăturile din Judecătorii 6:2, 3; precum și însemnarea lor profetică.
- Alin. 16, 17. Arată, ținând seama de nume, că conducătorii acelor horde care au apăsă pe Izrael reprezintă în mod potrivit o clasă de oameni din ziua de astăzi. Arată și aceea că ceea ce au suferit Izraeliții din cauza neascultării lor este o ilustrațiune a experiențelor neamului omenesc cu întregime.
- Alin. 18, 19. Explică dacă Dumnezeu a trimis pe dușmani asupra lui Izrael. Arată paralelul în cea parte a tabloului profetic și împlinirea sa în timpul prezent.
- Alin. 20. Descrie situațiunea care în ziua de astăzi este un paralel pentru situațiunea și experiențele Izraeliților când a năvălit horda jefuitorilor.
- Alin. 21, 22. Arată împlinirea acelei părți a tabloului profetic care este prezentată în versetul 6.
- Alin. 23—25. Când fiii lui Izrael au strigat la Domnul cum le-a răspuns și pentru ce? Ce s'a preumbrit prin aceasta? Arată că situațiunea Izraeliților și vina lor pentru o astfel de stare au fost profetice.
- Alin. 26, 27. La cine a trimis Iehova pe profetul său spre ajutorul Izraeliților sinceri.
- Alin. 28, 29. În ce scop sunt amintiți în acest loc (versetul 11) „Ioas Abiezereul” și „Ghedeon fiul său”?
- Alin. 30—33. Arată cu texte din Scriptură însemnarea profetică a) a numelui lui Ghedeon; b) a timpului și

- împrejurărilor în care s'a făcut vizita îngerului la Ghedeon.
- Alin. 34—36. Ce i-au dovedit lui Ghedeon aparițiunea îngerului și cuvintele lui? Ce aplicare are aceasta la aceea pe care Ghedeon i-a reprezentat acolo în mod profetic? Ce se arată în răspunsul lui Ghedeon dat îngerului? Arată împlinirea acestui tablou profetic.
- Alin. 37, 38. Aplică tabloul prezentat în versetul 14 la timpul prezent.
- Alin. 39—41. Ce lecțiune importantă se dă în versetul 15? Pe cine reprezintă acolo Ghedeon în tablou și cum se arată aceasta? Ce s'a preumbrit prin obiecțiunea lui Ghedeon și prin răspunsul Domnului la aceasta (versetul 16)?
- Alin. 42, 43. Explică cererea lui Ghedeon care este raportată în versetul 17. Ce s'a preumbrit prin aceasta?
- Alin. 44—46. Ce a fost scopul lui Ghedeon prin procedarea descrisă în versetele 18 și 19? Ce s'a arătat prin porunca îngerului cu privire la darul pe care l-a adus Ghedeon? Ce se arată prin aceasta cu privire la activitatea de astăzi a martorilor lui Dumnezeu?
- Alin. 47, 48. Arată însemnarea răspunsului îngerului dat lui Ghedeon (versetul 18) și însemnarea a ceea ce a avut loc după cum este scris în versetele 20 și 21.
- Alin. 49. Compară aici versetul 22 și Isaia 6:5. Ce este arătat prin acesta dinainte?
- Alin. 50. Arată că experiențele lui Ghedeon până la acest punct în darea de seamă sunt un tablou profetic care preumbrește poporul lui Dumnezeu de sub conducerea lui Christos cum este pregătit pentru ziua bătăliei.

(W. T. din 1 Ianuarie 1935)

BĂTĂLIA LUI IEHOVA

„Pentru Iehova și pentru Ghedeon!” — Judecătorii 7:18.

P A R T E A II-a

IEHOVA este mare în îndurare față de aceia ce-l iubesc sincer. Chiar și dacă poporul său de legământ se întoarce spre nebunie, el totuși va asculta strigătele lor pline de căință dacă ei se căiesc și caută în mod serios fața sa. Izraeliții se întoarseră spre nebunie, însă au fost unii printre ei care nu s'au înclinat înaintea lui Baal, și Ghedeon a fost unul dintre ei. Ghedeon a strigat și s'a rugat fără îndoială la Domnul ca să libereze pe Izrael din mâna dușmanului, și acum Dumnezeu a trimis pe îngerul său și a făcut cunoscut lui Ghedeon scopul său de a scăpa pe Izrael. Următoarele cuvinte ale profetului lui Iehova ar fi putut fi rostite în mod potrivit de Ghedeon: „Arată-ne, Doamne, bunătatea ta, și dă-ne mântuirea ta! Eu voi asculta ce zice Dumnezeu, Domnul: căci el vorbește de pace poporului său și iubiților lui, numai, ei să nu cadă iarăși în nebunie”. — Psalm 85:7, 8.

² Din 1878 până în 1918 au venit multe persoane la cunoștința adevărului care a fost descoperit atunci, și din acea mulțime mare a ieșit rămășița lui Dumnezeu. Dușmanul a apăsă pe credincioșii în tot timpul, și prigonirea lor a ajuns un punct culminant în anii 1917 și 1918. Când Domnul a venit în templul lui Iehova și credincioșii au aflat acest mare adevăr și au început să-l înțeleagă, atunci au devenit veseli și mare pace s'a întors în inimile lor. Ei au avut lipsă de tărie și Dumnezeu le-a dat-o. „Domnul dă tărie poporului său, Domnul binecuvintează pe poporul său cu pace”. — Psalm 29:11.

³ Aceasta nu înseamnă că poporul uns al lui Dumnezeu va fi cruțat de prigonire și de atacurile dușmanului, ci

înseamnă că toți care se încred în Iehova în toate prigonirile lor vor avea mare pace a sufletului și bucurie a inimii. „Pe cel cu mintea așintită spre tine îl vei ține într-o pace desăvârșită; da, pacea, căci se încrede în tine”. — Isaia 26:3.

⁴ Observați că această făgăduință este legată de condițiunea că îți mintea așintită spre Iehova și te încrezi în el. Aceasta înseamnă a cunoaște hotărîrea sa și a urma plin de zel poruncile sale. Pe ce se apropie ziua bătăliei pe atâta vor fi încercările mai grele, totuși credincioșii vor ține în minte că va fi bătălia lui Iehova și că el nu poate fi învins. De când a venit unitate în adunarea lui Dumnezeu trebuie să domnească pace în organizațiunea sa, și de aceea a profetizat profetul său despre aceasta în cuvintele următoare: „Bucuratu-m'am, când mi-au zis: Să mergem la casa lui Iehova! Picioarele noastre stau în porțile tale, Ierusalime! Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului, să prospereze cei ce te iubesc. Pace fie în lăuntrul zidurilor tale, prosperitate în palaturile tale. Pentru frații și amicii mei voi zice: Pace fie”. — Psalm 122:1, 2, 6—8.

⁵ După ce templul este curățit nu-i permis să fie nimem în el și să rămână care pricinuieste ceartă. Pentru ce se observă dar în ziua de astăzi în unele grupe a martorilor lui Iehova semne de confuziune și ceartă. Noi putem fi siguri că aceia care provoacă controverse sau certe nu vor rămânea mult timp în templu, dacă de fapt au fost cândva în el. Ingerii Regelui care supraveghează porțile templului se vor îngriji de aceea ca cei nelegiuți să fie

aruncași imediat afară și ca nimeni să nu intre și să steie acolo care nu are mâinile nevinovate și inima curată. (Psalm 24:3-5) În organizațiunea lui Dumnezeu trebuie să domnească și va domni pacea cu toate că dușmanul continuă să atace și să prigonească pe cei credincioși cu furie crescândă. Pacea inimii și prosperitatea va fi partea acelor care se devotază cu totul și dezinteresat Domnului.

6 Când Ghedeon a observat că a vorbit cu un inger al celui Prea Înalt a fost foarte neliniștit în inima sa și a fost de lipsă ca frica lui să fie alungată, și Dumnezeu i-a și dat pacea necesară: „Și Domnul zise lui: Pace îți nu te teme, nu vei muri!” (Judecătorii 6:23) Ingerul se făcuse aci deja nevăzut dinaintea ochilor lui Ghedeon, totuși Iehova s'a servit probabil încă tot de acest inger pentru a vorbi lui Ghedeon, și mesajul lui Iehova a fost că Ghedeon nu va muri ci va avea pace. Aduceți-vă aminte cum Iehova după marea strămlorare a anilor 1917 și 1918 a început să vorbească poporului său prin Christos Isus și să-i asigure că vor trăi și vor avea o parte la lucrarea sa. Când a aflat rămășița aceasta a răspuns cu aceste cuvinte ale Psalmistului: „Nu voi muri, ci voi trăi, și voi spune faptele Domnului. Domnul m'a muștrat; dar nu m'a dat morții. Deschideți-mi porțile dreptății; voi intra printr'însele, voi lauda pe Domnul. (Psalm 118:17-19) Rămășița vede că prezența marelui Preot, Judecător și Executor al lui Iehova în templu nu înseamnă condamnarea ei și nu este spre paguba ei, ci înseamnă bună stare și un mai mare câmp pentru serviciu precum și ocazii întinse de a-și dovedi integritatea față de cel Prea Înalt.

7 După ce frica lui Ghedeon a dispărut a mers la lucru în armonie cu voința lui Dumnezeu: „Și Ghedeon zidi acolo un altar Domnului, și-l numi: Iehova-Șalom. Până în ziua de astăzi el este în Ofra Abiezereului”. (Judecătorii 6:24) Nota marginală a diferitelor traduceri de Biblii traduce „Iehova-Șalom” cu „Iehova trimite pace” sau „Iehova este pace”. Iehova a întărit credința lui Ghedeon și i-a dat pace. În acelaș fel a întărit Iehova în anul 1918 prin Christos Isus și credința și încrederea poporului său, și în această așteptare plină de încredere a păcii și a bună stării de sus a început clasa credincioasă a servului prin mila Domnului și în lăria sa să clădească o organizațiune numită după numele Domnului ca să-i aducă prin ea jertfe în închinăciune adevărată și în dreptate. Această organizațiune este până în ziua de astăzi aci și „pacea lui Dumnezeu (Iehova-Șalom)” este peste ea, și jertfa și lauda continuă să fie aduse Domnului prin și în această organizațiune. — Evrei 13:15; Maleahi 3:1-4.

8 După aceea Ghedeon a primit un alt mesaj dela Iehova: „În aceeaș noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: Ia vitelul tatălui tău, și un alt taur de șapte ani. Dărmăie altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie Astartea, care este deasupra”. (Judecătorii 6:25) Darea de seamă nu zice că ingerul s'ar fi întors la Ghedeon, dar cu toate acestea noi știm că Domnul a putut transmite mesajul prin inger fără ca acesta să se arate iarăși lui Ghedeon. Faptul că lui Ghedeon i s'a poruncit să înceapă lucrul său de judecată cu jertfirea taurului tatălui său este în armonie cu adevărul că desbaterile judiciare ale lui Christos Isus, ale marelui Judecător uns de Iehova, au trebuit să înceapă la casa lui Dumnezeu. Pentru ce a trebuit Ghedeon să dărâme mai întâiu altarul lui Baal? Răspunsul este: Dacă acel altar ar fi fost încă acolo când a câștigat Ghedeon biruința, atunci unii ar fi susținut că biruința a fost rezultatul favoarei lui Baal, și aceasta ar fi fost o altă ocară a numelui lui Iehova. „Eu am prezis, și am mântuit, și datu-v'am în știre, pe când zeu străin încă nu era între voi (ca Baal); de aceea voi sunteți martorii mei, zice Domnul, că eu sunt Dumnezeu”. (Isaia 43:12) Altarul lui Baal a fost și atunci și este și astăzi „masa demonilor”. Legământul sub care a fost născut Ghedeon a cerut nimicirea chipurilor cioplite. (Exodul 23:24; Deuteronomul 7:5, 25) Ghedeon a trebuit să iei atitudine cu

totul pentru Iehova și de aceea a trebuit să dărâme și acel altar.

9 Christos Isus, mai marele Ghedeon, nu face compromis cu Diavolul ci vestește mesajul lui Dumnezeu cu curaj și cu stăruință. Toți membri clasei servului ales trebuie să iei de asemenea atitudine cu curaj, exclusiv și neimpărțit pe partea lui Dumnezeu. Cei necredincioși zic adeseori celor credincioși și fără frică: „Pentru ce să se vorbească atâta despre Diavol și despre organizațiunea sa? Frații care cunosc adevărul de mult timp și au multă experiență nu vorbesc mult despre Diavol sau aproape nimic. Pentru ce să nu se vestească numai mesajul iubirii lui Dumnezeu?” Diavolul a căutat să adormă pe aceia care au intrat în legământul de a face voința lui Dumnezeu. Cei credincioși și adevărați care trăiesc în ziua de astăzi trebuie însă să facă cunoscut adevărul fără frică și deslușit. Muștrarea Domnului către poporul său este: „Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? (alte trad.: Ce legătură poate fi între biserică lui Dumnezeu și idoli?) Căci noi suntem templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voiu primi”. (2 Corinteni 6:16, 17) Ziua mâinii Dumnezeului nostru a sosit și trebuie vestită cu curaj de martorii săi: „Să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbuțare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați”. (Isaia 61:2) „În aceasta este făcătoarea desăvârșită iubirea cu noi ca să avem îndrăzneală în ziua judecării, căci cum este el așa suntem și noi în lumea aceasta”. — 1 Ioan 4:17.

10 Astartea s'a compus din chipuri cioplite de lemn ale zeiței Astarte și ea a fost tovarășă lui Baal și de aceea reprezintă organizațiunea Diavolului. (Judecătorii 2:13; 3:7) Prin Moise Iehova a zis Izraeliților în Moab: „Să nu-și așezi niciun idol de lemn lângă altarul pe care-l vei ridica Domnului Dumnezeului tău. Să nu ridici nici stâlpi idolești, cari sunt urși de Domnul Dumnezeul tău”. (Deuteronomul 16:21, 22) Pentru a fi credincios numelui său și în credincioșie față de Iehova Dumnezeu Ghedeon la începutul lucrului său a trebuit să taie oribilele Astarte (idolii de lemn) din oraș; în acelaș chip și Christos Isus, după ce a început cu judecata în templu, vestește cu îndrăzneală prin reprezentanții săi vizibili de pe pământ judecata de nimicire împotriva organizațiunii rele a lui Satan și aruncă uriciunea la pământ.

11 Închinăciunea adevărată a lui Iehova și serviciul adevărat pentru el trebuie adus pe „stânca” sa sau în organizațiunea sa, și trebuie să se facă în ordine și în felul poruncit și arătat de Iehova. De aceea a primit Ghedeon porunca: „Zidește un altar Domnului, Dumnezeului tău, pe vârful acestei stânci (alte trad.: pe vârful acestor stânci), în loc potrivit (după Biblia americană: în ordine), și ia pe al doilea taur și-l adu ardere de tot cu lemnele Astarteei, pe care tu o vei tăia”. (Judecătorii 6:26) Serviciul pentru Salan trebuie înlocuit pe deplin și fără rezervă prin serviciul pentru Iehova. După venirea Domnului Isus în templu și după începutul judecării urmașii săi credincioși de pe pământ au început să vadă că cu serviciul lor pentru Domnul sunt legate încă multe lucruri pe care le-au adus din Babilon, ei au văzut că aceste lucruri au fost haine murdare pe care au trebuit să le lapede. În anul 1921 poporul lui Dumnezeu a introdus pentru prima oară un calendar cu text anual și texte săptămânale, și tema sa a fost „lucrările lui Iehova”; de atunci s'a văzut că Iehova este persoana de importanță supremă și că justificarea numelui său este de cea mai mare însemnătate. A fost o adevărată încercare pentru Ghedeon să urmeze porunca să iei lemnul Astarteei, să-l aprindă și apoi să jertfească taurul tatălui său. Aceasta a însemnat o probă dacă a iubit pe Iehova Dumnezeu mai mult decât pe tatăl său, frații săi sau vreo rudenie oarecare sau alte lucruri pământești. Legământul

lui Iehova trebuie finut și poruncile sale trebuie ascultate. A însemnat o adevărată probă pentru rămășiță să se desfacă sau libereze de obiceiurile sau practicile stăpânitorilor lor pământești și ale așa zisilor „părinți spiritali” și să meargă înainte în mod curajos cu serviciul lui Dumnezeu. Aceste încercări trebuie susținute de cei credincioși cu curaj și ei trebuie să împlinescă în mod credincios poruncile lui Dumnezeu. — Matei 19:37.

¹² Fapta lui Ghedeon este un criteriu pentru conducerea tuturor acelor care sunt devotați într-adevăr lui Iehova: „Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui și a făcut ce spusese Domnul; dar fiindcă se temea de casa tatălui său și de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua”. Numărul zece este un simbol al întregirii sau slării complete pământești. La puțin timp după anul 1914 Isus a aruncat pe Satan pe pământ, apoi a însărcinat pe clasa „servului înțelept și credincios”, pe rămășiță ca întregime sau colectivitate, adică pe ei toți, cu mărturia lui Christos Isus, și aceștia sunt reprezentați aci în mod simbolic prin numărul zece. Aceștia cărora le-a fost dată mărturia au trebuit să arunce dela ei și să lepede pe față și în public toate formalitățile și ceremoniile organizației lui Satan, și credincioșii cari au venit din Babilon au fost îmbrăcați într-adevăr cu „haine murdare”. Cel mai nou idol este Liga Nașionilor, substituțiunea pentru împărăția lui Dumnezeu, „idolul geloziei”, uriciunea, care trebuie dărâmat. (Ezechiel 8:5) Nu că doară Ghedeon s'ar fi temut că membrii casei tatălui său i-ar fi putut face ceva, ci s'a temut că ar putea să-i oprească lucrul dacă l-ar face ziua și de aceea l-a făcut noaptea. El n'a căutat să se ascundă pe sine și lucrul său, ci a voit ca lucrul său să fie executat fără intrerupere sau deranjare. De aceea l-a făcut în tăcere. El n'ar fi putut ascunde răspunderea pentru distrugerea idolului lui Baal, pentrucă fiecare ar fi știut că el a făcut aceasta. El a surprins pe adoratorii lui Baal și le-a arătat ce lucruri păcătoși și de nimic a fost idolul lor în absența adoratorilor lui. Rămășița lui Dumnezeu sub conducerea lui Christos a mers în același chip înainte și a făcut un anumit lucru al nimicirii de idoli și după aceea a arătat proștilor și potrivnicilor că aceste ceremonii false de mai de mult sunt închinare la idoli și deservăciune.

¹³ Când s'a zărit de ziua Ghedeon își terminase lucrul: „Când s'au sculat oamenii din cetate dis de dimineață, iată că altarul lui Baal era dărâmat, Astartea deasupra lui era tăiată; și al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit”. (Judecătorii 6:28) În chip secret asemănător a săvârșit și poporul credincios al lui Dumnezeu câțva lucru în decursul celor 1260 de zile de singurătate sau izolare a ei în starea de pustietate. (Apocalips 12:6, 11) În acele zile poporul credincios al lui Dumnezeu a fost ascuns prin întunecimea nopții „dinaintea feței balaurului” și dinaintea sămânței sale pământești. În acele zile Domnul a dat poporului său prin „Turnul de Veghere” înțelegerea adevărată cu privire la Satan, „fiara” și la „chipul fiarei” și a aruncat aceste lucruri la pământ. („Turnul de Veghere” din 1 Ianuarie 1921, în limba engleză) Incetul cu incetul, adică treptat, aceste adevăruri au ieșit la lumina zilei așa că oamenii le-au putut cunoaște. După aceea „creștinătatea”, adică adoratorii lui Baal, au observat că martorii lui Iehova sunt provocatorii lui Satan și ai organizației sale. Poporului i s'a făcut cunoscut clar că liberare nu i se poate aduce prin Liga Nașionilor sau printr'un alt plan omenesc ca mișcarea de rugăciune a catolicului Guild care a fost lansată de ierarhia catolică și este sprijinită de „oamenii distinși” ai nașunii. Poporului i s'a spus că de liberare nu poate avea parte decât prin Christos Isus și împărăția sa.

¹⁴ În ceealaltă dimineață servitorii lui Baal s'au informat cine a făcut aceste lucruri și a dărâmat chipul lui Baal. Conducătorii „creștinății” de asemenea se întrebă unul pe altul de ce sunt martorii lui Iehova atât de în-

potriva lor, pentrucă fac declarațiuni împotriva lor și-i fac să fie disprețuiți: „Ei și-au zis unul altuia: Cine a făcut lucrul acesta? Și au întrebat și au făcut cercetări. Li s'a spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut lucrul acesta”. (Judecătorii 6:29) Acelora din „creștinătate” care pun în ziua de astăzi astfel de întrebări și caută să afle răspunsul li se spune că martorii lui Iehova deslășoară un astfel de zel în lucrarea lor pentrucă Iehova este Dumnezeu și Christos Isus este Rege, că împărăția lui Dumnezeu de sub domnia lui Christos este singura speranță a omenirii, și că Dumnezeu prin Christos va nimici pe organizațiunea Diavolului; mai departe că Iehova a trimis pe mai marele Ghedeon, Christos Isus, ca să împlinescă lucrul nimicirii organizației lui Satan pentruca poporul să fie liberal și numele lui Dumnezeu să fie justificat. Mai departe li se spune întrebătorilor că martorii lui Iehova trebuie să declare aceste adevăruri pentrucă așa le-a poruncit Dumnezeu. Rezoluțiunea din 27 Noiembrie 1921, adoptată în Washington, D. C., și trimisă de acolo, care a fost adresată la „Conferința de dezarmare” a servit tocmai acest scop. Din 1925 „creștinătatea” a fost înștiințată de mai multe ori că Satan a fost alungat din cer pe pământ, și că aceasta s'a făcut prin Christos Isus mai marele Ghedeon, și acum „creștinătatea” n'are scuză de a fi în neștiință despre acest fapt.

¹⁵ De bună seamă adoratorii Diavolului au voit să omoare pe Ghedeon pentrucă s'a alins de dumnezeul lor Baal. „Atunci oamenii din cetate au zis lui Ioas: Scoate pe fiul tău ca să moară, căci a dărâmat altarul lui Baal și a tăiat Astartea care era deasupra lui”. (Judecătorii 6:30) „Creștinătatea” arată același spirit ucigător față de martorii lui Iehova din pricina altitudinii și activității lor. Acești adoratori ai lui Baal strigă la Dumnezeu să distrugă pe martorii lui Iehova și lucrarea lor. Până în ziua de astăzi cei ce-au aparținut odată la clasa „bătrânilor aleși” și aceia care formează grupul „omului păcatului” sunt mâniați pe martorii lui Iehova și caută în mod viclean să îi pricinuiască prăpădirea lor. Ei se roagă prin urmare ca Iehova, care a fost preumbrit prin Ioas, tatăl lui Ghedeon, să-și retragă ocrotirea sa dela martorii săi pentru ca potrivnicii să-și poată potoli mânia asupra lor și să-i poată aduce la moarte.

¹⁶ Ioas n'a cedat stăruințelor închinătorilor lui Baal ci s'a pus împotriva lor: „Ioas a răspuns tuturor celor ce s'au înfățișat înaintea lui: Oare datoria voastră este să apărați pe Baal? Voi trebuie să-i veniți în ajutor și Oricine va lua apărarea lui Baal, să moară până dininează. Dacă Baal este un dumnezeu, să-și apere el pricina, fiindcă i-au dărâmat altarul”. (Judecătorii 6:31) Aici este o dovadă că Ioas în această dramă profetică a figurat sau a reprezentat pe Iehova Dumnezeu, deoarece argumentul său este în armonie exactă cu declarațiunea lui Iehova din Deuteronomul 32:37, 38. Aceasta ne amintește și argumentul lui Ilie împotriva lui Baal însemnat în 1 Împărăți 18:27. Faptul că Baal n'a fost în stare să se apere pe sine împotriva nimicirii chipului său de lemn a fost o dovadă că el n'a fost dumnezeu, și aceasta a fost de fapt ceea ce a zis Ioas oamenilor. Instrucțiunile sale date oamenilor să lase pe Baal să se apere el însuși au fost în armonie deplină cu legea lui Iehova. (Deuteronomul 17:2-7; 13:6-10) Aceasta arată iarăși că Ioas (însemnând „Iehova aprinde”) a reprezentat pe Iehova, pe tatăl mai marele Ghedeon care este Christos Isus. Desigur Iehova a fost acela care a dat în mintea lui Ioas acel argument deoarece el formează o parte a dramei profetice. În același chip Domnul a fost acela care a îndemnat pe clasa servului credincios să pregătească și să publice cea rezoluțiune numită „provocarea” care a fost trimisă în anul 1922 din Cedar Point și s'a sprijinit pe profeția lui Isaia. Iehova zice Diavolului și reprezentanților lui: „Aduceți judecata voastră, zice Domnul; apropiați-vă cu dovezile voastre, zice regele lui Iacob. Apropie-se, și spună-ne ce se va întâmpla; spună cele ce au fost mai înainte, ca să ne gândim la ele, și ca să pricepem ieșirea lor; sau face-ne să auzim cele

viitoare. Spuneți cele ce se vor întâmpla la urmă, ca să cunoaștem că sunteți zei; da, faceți bine sau faceți rău, ca să ne mirăm și să vedem cu toții. Iată, sunteți nimic și lucrul vostru mai puțin decât nimicul; uriciune este cel ce v'a ales". (Isaia 41:21-24) Rămășița trebuie să se compună din provocatori îndrăzneți și încăpățânați ai bandei Diavolului.

¹⁷ Atitudinea înaltă de Ioas arată în mod sigur că niciunul din poporul lui Dumnezeu nu trebuie să argumenteze pentru dușmanul lui Dumnezeu. Cine se împotrivesc în ziua de astăzi lucrării făcute de mai marele Ghedeon și de rămășița sa, se pune prin aceasta pe partea Diavolului și trebuie să argumenteze sau să iete apărarea Diavolului și a aderenților lui. Numai banda Diavolului ar putea obiecta ceva împotriva activității martorilor lui Iehova, însă niciunul din aceia care este devotat cu totul lui Iehova n'ar putea încerca să deranjeze lucrul făcut acum de rămășiță. Lăsați pe Diavol și pe sămânța sa să-și apere ei înșiși pricina. Cine se împotrivesc acum lucrării care se face sub conducerea Domnului și este îndreptată împotriva lui Satan își pricinuieste el însuși nimicirea. Frica de a ofensa vreo parte oarecare a organizației Diavolului trebuie pusă pentru totdeauna la o parte; martorii Domnului trebuie să se declare pentru Dumnezeu și pentru împărăția sa și să vestească mânia Dumnezeului nostru împotriva celui rău.

¹⁸ Cu ocaziunea când Ghedeon și-a arătat credința și încrederea sa în Dumnezeu și tatăl său Ioas a luat atitudinea amintită numelui lui Ghedeon a fost schimbat: „În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Jerubaal (Aperese Baal), căci au zis: Aperese Baal împotriva lui. Fiindcă i-a dărâmat altarul". (Judecătorii 6:32) Numele „Ghedeon” înseamnă „tăietor de lemne” sau „războinic”. Numele său a fost schimbat în „Jerubaal” care nume înseamnă „Aperese Baal însuși împotriva lui”, și aceasta arată că Ghedeon a fost un martor împotriva Diavolului. Numele nou însemnând „Aperese Baal însuși împotriva lui” cuprinde în sine, evident, o mărturie pentru Iehova și împotriva Diavolului, și împotriva unei astfel de mărturii este imposibil Diavolului să se poată apăra cu succes. Faptul că Ioas a dat fiului său un nume nou arată că și Iehova a dat martorilor săi credincioși numele cel nou, și aceștia sunt o parte a mai marei Ghedeon deoarece sunt în Christos. „Adune-se toate națiunile, și strângă-se toate popoarele! Care dintre ele poate să ne spună aceasta? Să ne dea în știre cele de mai înainte? Aducă pe martorii lor, ca să se îndrepteze, ca să se audă, și să se zică: Cu adevărat!” (Isaia 43:9) „Căci n'au uitat, și nu era nimenea, da, între dânșii nu era niciunul, care să-i sfătuiască, care să fi răspuns un cuvânt, când i-am întrebat. Iată, toți sunt deșertăciune, lucrurile lor nimic; chipurile cele cioplite ale lor sunt vânt și deșertăciune”. (Isaia 41:28, 29) Provocarea lui Baal „atins în timpul modern un punct culminant în adoptarea și răspândirea mesajului și rezoluțiilor din Detroit, la 5 August 1928, în acea declarațiune pentru Iehova și împotriva lui Satan. Într'adevăr Domnul însuși a condus prin îngerul său pregătirea și proclamarea celui mesaj și a arătat prin aceasta că martorii lui Iehova în mărturia lor fără frică împotriva lui Satan și a cetelor lui rele se află pe calea dreaptă.

¹⁹ Uimiți din cauza mustrării pe care a dat-o Dumnezeu dușmanilor prin Ghedeon, aceștia s'au strâns împreună ca să nimicescă pe Ghedeon și pe cei ce erau împreună cu el: „Tot Madianul, Amalec și fiii Răsăritului s'au strâns împreună, au trecut Iordanul, și au tăbărit în valea Izreel”. (Judecătorii 6:33) Pe atunci nu era încă rege în Izrael, însă toți dușmanii lui Izrael s'au unit sub conducerea lui Satan într'un scop rău comun. Ei s'au aliat laolaltă și după ce au trecut Iordanul s'au adunat în valea Izreel înarmați pentru război împotriva lui Izrael. Acea vale s'a întins către vest de Iordan și a format intrarea de către răsărit la câmpia Esdraelonului și la valea Meghido. Cetatea Izreel era situată la capătul de

vest al văii Izreel. Ea aparținea seminției lui Isahar. (Iosua 19:17, 18) La un șir de ani mai târziu a fost ucis acolo Nabol în mod nelegiuit ca să i se poată lua via, și acolo au lins și câinii sângele regelui Ahab, al ucigașului, din carul său. Fiul lui Ahab Ioram a fost omorât în acelaș loc, acolo a fost ucisă la porunca lui Iehu și bătrâna Izabela, și înaintea porților aceluși oraș au fost puse pe un mormant și capetele celor șaptezeci de fii ai lui Ahab care au fost uciși din porunca lui Iehu, pentru că Iehu să le poată vedea. „Izreel” înseamnă „Local semănatului lui Dumnezeu”, și aceasta arată marea fertilitate a văii. A fost tocmai către sfârșitul timpului secerișului și Ghedeon a împlănit grâul pe care l-a secerat. Aceasta pare a arăta prosperitatea pe care Iehova, după cum este descris în profeție, a dat-o poporului său. (Ezechiel 36:7-13, 29-38) Gog și aliații săi s'au adunat acuma laolaltă și au format o conspirațiune împotriva rămășiței lui Iehova, reprezentată în acest loc prin Ghedeon. (Ezechiel 38:10-16) Dușmanul este setos de pradă și onor, și în acest scop au făcut dușmanii cauză comună. (Psalm 83:1-6) Totuși lucrarea martorilor lui Iehova făcută sub conducerea lui Christos prosperează, și chiar și în cursul marii depresiuni mondiale prezente lucrarea de mărturie continuă să prospereze cu toate atacurile hordelor dușmane în străduințele lor de a distruge pe rămășița lui Iehova. (Judecătorii 6:5) Din 1918 încoace Satan și mareșalul său Gog au adunat pe toate națiunile și le mână spre războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. (Apocalips 16:11) Ziua bătăliei se apropie și rămășița face să răsună strigătul ei de războiu pentru Dumnezeu și pentru Justificatorul său.

²⁰ Iehova a făcut acel tablou și fără îndocădă el a fost acela care a condus pe Ghedeon: „Ghedeon a fost îmbrăcat cu duhul Domnului; a sunat din trâmbiță, și Abiezer a fost chemat ca să meargă după el”. (Judecătorii 6:34) Venirea spiritului Domnului peste Ghedeon găsește un paralel în vărsarea spiritului sfânt descrisă de profetul lui Iehova. (Ioel 2:28, 29) A doua vărsare a spiritului sfânt a început în anul 1922. (Faptele Apostolilor 2:16-18) Acela a fost timpul când cei 300 de ani și cei 40 de ani de răbdare ai lui Iehova cu nedreptatea „creștinătății” ajunseră la sfârșit și când a trebuit să se înceapă asediarea sau împresurarea „creștinătății” ca o parte a organizației lui Satan. -- Ezechiel 4:1-8; „Justificare”, volumul întâiu, pagina 57, în englezește.

²¹ Ziua bătăliei se apropie, și Iehova care manevrează atât forțele sale militare cât și pe cele ale dușmanilor, strigă la dușman să-și scoată armele sale de războiu, și sunetul trâmbiței îl înștiințează. Răsunetul trâmbiței Domnului cheamă pe toți credincioșii săi la luptă: „El va trimite pe îngerii săi cu trâmbiță răsunătoare, și vor aduna pe aleșii lui din cele patru vânturi, dela o margine a cerului până la cealaltă”. (Malei 2:13) „Și tot în aceea zi se va sufla din trâmbița cea mare, și vor veni cei gata de peire în pământul Asiriei (starea rămășiței, 1917—1918, în cursul războiului mondial), și cei risipiți în pământul Egiptului; și se vor închina înaintea Domnului, pe muntele cel sfânt în Ierusalim”. — Isaia 27:13.

²² Trâmbița lui Ghedeon a fost un semnal de alarmă către popor ca să se adune și să se pregătească pentru războiu. În anul 1922 Christos Isus, mai marele Ghedeon, a făcut pe îngerul său să sune din prima dintre cele șapte trâmbițe. (Apocalips 8; „Lamină”, volumul I, paginile 99—113, în englezește) În darca de seamă se spune că Abiezer, care înseamnă „tatăl ajutorului”, a fost chemat și s'a adunat la Ghedeon. Așa s'au adunat și acum aceia cărora le-a ajutat Tatăl Iehova la Christos, mai marele Ghedeon, și au întors spatele „creștinătății” și tuturor lucrurilor legate cu organizațiunea lui Satan. Membri familiei lui Ghedeon s'au pus pe partea sa, și așa și acum toți cei ce privesc la Dumnezeu după ajutor iau loc pe partea lui Christos Isus, a marelui Justificator. — Judecătorii 8:18-20.

²³ Ghedeon a adunat pe semințiile dela Nord la răz-

boiu: „A trimis soli în tot Manasse, care de asemenea a fost chemat să meargă dupe el. A trimis soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, cari s'au suit să le iese înainte”. (Judecătorii 6:35) El a trimis mesageri, adică soli, la seminția lui însuși, Manasse, și și la semințiile Așer, Zabulon și Neftali, și toate acestea s'au adunat la el. Mai târziu a fost chemat sub steag și seminția Efraim. (Judecătorii 7:21, 25; 8:1-3) Din aceste patru seminții adunate ale oștirii lui Ghedeon au fost aleși în cele din urmă aceia care au pus pe dușman pe fugă, seminția Efraim a intrat numai mai târziu în luptă.

²⁴ Bărbații celor patru seminții și-au așezat tabăra în jurul lui Ghedeon, însă se pare că Ghedeon a mai avut încă o oarecare îndoaie, și de aceea a rugat pe Dumnezeu să-i deie o nouă dovadă că Cel Prea Înalt îl va sprijini ca servul său și va libera pe Izrael: „Ghedeon a zis lui Dumnezeu: Dacă vrei să izbăvești pe Izrael prin mâna mea, cum ai spus”. (Judecătorii 6:36) Această purtare a lui Ghedeon nu este un motiv pentru a-l critica. E drept că îngerul Domnului a cercetat pe Ghedeon și i-a dat o dovadă că Dumnezeu era cu el, totuși Domnului i-a plăcut să deie noi dovezi lui Ghedeon, deoarece Iehova a știut prea bine că Ghedeon va fi pus mai târziu la o grea încercare a credinței când armata sa va fi redusă la 300 de oameni. De aceea a fost Iehova dispus acum să deie lui Ghedeon mai multe dovezi că el se afla încă tot în favoarea celui Prea Înalt. Că aceasta este regula, după care se poartă Iehova cu creaturile sale, reiese și din aceea că el dă tot mereu dovezi acelor care-l servesc în ziua de astăzi ca mărtorii săi credincioși și care prin urmare au luat loc pe partea sa. Potrivnicii criticii revista (W. T.) de aceea fiindcă ea atrage atențiunea în continuu asupra prezenței Domnului Isus în templu și asupra lucrului justificării numelui lui Iehova, însă toți să știe că Iehova însuși a făcut regula „statut după statut” și dovadă după dovadă pentru ca nimeni să nu aibă scuză să zică că n'a știut, și pentruca nimeni să nu aibă scuză să rămână inactiv în serviciul Domnului. Cu alte cuvinte: Iehova accentuează importanța anumitor adevăruri mari prin aceea că face să fie repetate din timp în timp. Aceia care iubesc acum pe Domnul se bucură despre desfășurarea continuă a profetiei prin care sunt învățați adevărurile uimitoare atât de importante și atât de necesare acum. Ei se bucură să le găsească repetate și confirmate în atâtea părți ale profetiei, deoarece prin aceasta primesc asigurarea îndoită din partea Domnului că se află pe partea sa.

²⁵ Dorința de a avea asigurare deplină, a îndemnat pe Ghedeon să propuie o probă, și de aceea a zis Domnului: „Iată, voi pune un val de lână în arie; dacă numai lână va fi acoperită de rouă, și tot pământul va rămânea uscat, voi cunoaște că vei izbăvi pe Izrael prin mâna mea, cum ai spus”. (Judecătorii 6:37) Un val de lână a fost întreg învelișul unei oi, pielea împreună cu lână de pe ea, și a arătat la un animal ucis, preumbrind Mielul lui Dumnezeu. Ghedeon a întins pielea de oaie pe fața ariei, și aceasta a fost o față aspră și uscată. Acel loc, o arie în apropierea teascului, vorbește în mod simbolic de înblădirea și strivirea dușmanului prin mai marele Ghedeon. Proba cerută de Ghedeon a fost ca roua să vină numai peste valul de lână, și aceasta arată că lucrul acesta a trebuit făcut de însuși Iehova; deoarece oamenii nu pot face rouă. Dumnezeu însă poate face rouă, și de aceea a putut constata Ghedeon prin aceasta dacă Dumnezeu a fost cu el. „Cine dă naștere picăturilor de rouă?” (Iov 38:28) „Prin știința lui... strecoară norii roua”. (Proverbe 3:20), Bunăvoința Impăratului este ca roua pe înalt. (Proverbe 19:12) Proba a avut loc în anotimpul secetos când ploile târzii în țară erau trecute. A fost un timp de rouă, simbolizând prin urmare un sezon sau un timp al binecuvântării. (Geneza 27:39; Hagai 1:10; Deuteronomul 33:28) Necăzând ploaie în acest anotimp; roua a adus înviore și putere reînsoțitoare. (Osea 14:5; Mica 5:7) Roua a fost întrebuintă și ca un simbol al „uleiului bucuriei”. (Psalm

133:1-3) „Valul de lână” care a fost întrebuintat cu ocazia probei a reprezentat în mod simbolic pe Domnul Isus Christos, „un Miel... ca înjunghiat”. (Apocalips 5:6) Roua care a căzut pe valul de lână a reprezentat pe Domnul Isus Christos cum a fost umplut de bucurie în anul 1914 când a primit dela Iehova însărcinarea să meargă înainte cu lucrul justificării numelui său. Isus a așteptat aceasta mult timp, și acum i s'a dat porunca și a fost însărcinat să înceapă cu lucrarea sa mare, și aceasta a fost o bucurie foarte mare pentru el.

²⁶ Rugăciunea lui Ghedeon către Domnul a fost ca el să trimită roua pe valul de lână și să lase pământul din împrejur uscat. Pământul uscat din împrejurul valului de lână reprezintă în mod potrivit pe servitorii credincioși ai lui Iehova cu deosebire în timpul din 1911 până în 1918. Christos Isus a fost întronat în anul 1914; în 1918 a venit la templu și a adunat la sine pe toți aceia pe care l-a găsit atunci credincioși. Credincioșii care dormeau în moarte nu fuseseră încă înviați la viață în decursul aceluși timp ei au trebuit să se mai odihnească „puțină vreme” în mormintele lor. (Apocalips 6:11) În decursul aceluși scurt period credincioșii cari au trăit pe pământ au fost călcați și loviți ca pământul unei arii, și așa au fost ei simbolizați și prin pământul uscat din jurul valului de lână. (Apocalips 11:2) „Așa zice Iehova: Pentru trei fărădelegi ale Damascului, ba încă pentru patru, nu voi întoarce dela el pedeapsa lui; fiindcă a treierat Galaad cu treierătoare de fier”. (Amos 1:3) Roua de pe valul de lână a reprezentat în tablou pe Domnul Isus cum este umplut de bucurie, în timp ce în același timp pământul uscat din jurul valului de lână reprezintă pe credincioșii săi cari nu intraseră încă în bucuria Domnului.

²⁷ Dacă proba va ieși așa cum a cerut Ghedeon dela Iehova, atunci, zise Ghedeon, „voi cunoaște că vei izbăvi pe Izrael prin mâna mea, cum ai spus”. În anul 1914 mai marele Ghedeon, Christos Isus, a primit dela Iehova porunca îmbucurătoare să meargă înainte cu autoritate și să domnească în mijlocul dușmanilor. (Psalm 110:2) Isus a știut atunci că Iehova va justifica numele său și prin mâna sa va izbăvi pe aceia care s'au supus cu totul poruncii Domnului.

²⁸ Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Ghedeon: „Și așa s'a întâmplat. În ziua următoare, el s'a sculat disdedinneață, a stors lână, și a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă”. (Judecătorii 6:38) În antitip împlinirea acestui semn profetic a început în 1914, și rămășiței credincioase a lui Iehova, din mila lui Dumnezeu, i s'a permis să vadă și să înțeleagă aceasta numai în 1925, și anume cu publicarea „Turnului de Veghere” din 15 Septembrie 1925 (în englezește) în care sub titlul „Regele în activitate” a fost explicat Psalmul 110. Atunci a început rămășița să înțeleagă adevărul că Christos Isus a așteptat un timp îndelungat pentruca să primească „roua”, adică însărcinarea sa îmbucurătoare de a lucra. Întocmai după cum Ghedeon „a scos roua din ea (din lână), care a dat un pahar plin cu apă”, așa i s'a dat și Domnului Christos-Isus bucurie din belșug, adică o măsură deplină de bucurie prin faptul că i s'a permis să luereze spre justificarea numelui Tatălui său. Paharul său al bucuriei a fost plin de-a dat peste margini. Când Iehova l-a însărcinat să înceapă împlinirea acestei lucrări minunate a justificării, i-a zis: „Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor, harul este vărsat pe buzele tale: de aceea Dumnezeu binecuvântatu-te-a în veci. Vitazule! Incepe la coapsă sabia ta, mărirea ta și strălucirea ta. Prosperă în strălucirea ta, înaintează pentru apărarea adevărului, dreptății și a blândei, și dreapta ta te va învăța lucruri înfricoșate! Așcuțeașe-se săgețile tale, străpunga inimile inamicilor regelui; sub pașii tăi cadă popoarele. Tronul tău, Dumnezeule, stă în veci și perpetuu, sceptrul dreptății este sceptrul împărăției tale. Tu iubești dreptatea, și urăști nelegiuirea; de aceea unsu-te-a Dumnezeu. Dumnezeul tău cu uleiul bucuriei mai mult decât pe soții tăi”. — Psalm 45:3-8.

²⁹ După aceea Christos Isus a invitat pe urmașii săi credincioși pe cari i-a găsit credincioși cu ocazia cercetării lor: „Intră în bucuria stăpânului tău”. (Matei 23:21) După aceea Isus Christos a putut zice foarte bine în limbajul profetic credincioșilor lui: „Deschide-mi, soro, scumpo, porumbișo, neprihănită (liberată de organizațiunea lui Satan și acoperită cu mantia dreptății)! Căci capul îmi este plin de rouă (bucurie), cărlionții îmi sunt plini de picurii nopții”. (Cântarea Cântărilor 5:2) Christos Isus voește să-și împărtășească acum bucuria sa mare cu aceia care în cu credință la el.

³⁰ Dacă ne gândim la aceea că acesta este un tablou profetic care a fost scris cu mult timp înainte pentru întărirea și asigurarea rămășiței (Romani 15:4), atunci putem înțelege mai bine pentru ce a trebuit să aibă loc o altă sau o a doua probă. „Ghedeon a zis lui Dumnezeu: Să nu te aprinzi de mânie împotriva mea, și nu voiu mai vorbi decât de data aceasta. Aș vrea numai să mai fac o încercare cu lână: numai lână să rămână uscată, și tot pământul să se acopere cu rouă”. — Judecătorii 6:39.

³¹ Acel tablou profetic a arătat lucruri cari trebuie să se întâmple în viitor; de aceea această probă a doua, Ghedeon reprezintă aici pe rămășița lui Dumnezeu care a fost luată în familia lui Dumnezeu sub Christos Isus, și acel tablou a fost făcut pentru a înmulți și a întări credința acestor devotați lui Dumnezeu. Este foarte puțin de crezut că proba a fost concepută de mintea lui Ghedeon, dimpotrivă, se poate presupune în mod potrivit că aceste probe au fost sugerate și împlinite de ingerul Domnului. Este sigur că aceste probe sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu deoarece Dumnezeu a împlinit cererea lui Ghedeon. A doua probă a fost aranjată și făcută pentru a stabili cu siguranță că prima probă n'a fost un capriciu al naturii, cum ar putea susține unii. Cererea lui Ghedeon pentru o a doua probă arată că Christos Isus nu roagă pe Tatăl de ceva spre folosul său personal ci pentru ca voința Tatălui să fie făcută, numele lui Iehova să fie justificat, și urmașii săi credincioși, rămășița, să aibă asigurarea deplină a credinței. Cererea lui Ghedeon ca la proba a doua lână să rămână uscată și pământul din împrejurul lânii să fie udat de rouă reprezintă pe Christos Isus cum roagă pe Iehova ca urmașii săi credincioși și aprobați să poată intra acum în bucuria sa și să fie făcuți una cu el și să iele parte la justificarea numelui lui Iehova. (Efezeni 1:10) Aceasta este în armonie cu adevărul pe care l-a rostit Isus înainte de crucificarea sa: „Eu însumi mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Tată, vreau ca acolo unde sunt eu, să fie împreună cu mine și aceia, pe care mi i-ai dat tu, ca să vadă că slava mea, slavă, pe care mi-ai dat-o tu; fiindcă tu m'ai iubit înainte de întemeierea lumii”. (Ioan 17:19, 21) În aceste „zile din urmă” când este o grea apăsare peste întreaga omenire, rămășița se bucură văzând împlinirea acestor tablouri profetice, deoarece aceasta le dă asigurarea că sunt pe partea lui Iehova și de aceea îi face de două ori mai tare. Dumnezeu a ascultat cererea lui Ghedeon pentru o a doua probă: „Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lână a rămas uscată, și tot pământul s'a acoperit cu rouă”. (Judecătorii 6:40) Și acum la împlinirea antilipică a acestei părți a tabloului profetic: A fost în anul 1918 când a apărut Domnul Isus în templul lui Iehova. Prima împlinire antilipică a acestei părți a tabloului a fost învierea fiilor credincioși al lui Dumnezeu cari dormeau în moarte. Apostolul Pavel a mărturisit prin inspirațiunea spiritului sfânt că credincioșii trebuie să aștepte în moarte până la venirea Domnului Isus în templu și că aceștia vor primi atunci cununa vieții și vor intra pe deplin în bucuria Domnului. (2 Timotei 4:8; 2 Tesaloniceni 2:1) Învierea acestor credincioși ca Pavel trebuie să aibă loc înaintea adunării rămășiței credincioase rămase încă pe pământ. (1 Tesaloniceni 4:14-17) Domnul Isus intrase deja înainte de venirea sa la templu în „bucuria lui Iehova”. (Neemia 8:10) În această bucurie a fost introdus când a

fost întronat și a fost trimis să stăpânească, și aceasta este preumbrit prin a doua probă în care numai lână a trebuit să rămână uscată. După ce a alungat Domnul pe Satan din cer, adică după ce bucuria lui Iehova a venit peste el și el a intrat în ea, numai atunci a adunat el pe cei credincioși și aprobați în templu, și apoi au intrat în bucuria Domnului. În proba a doua roua a căzut pe întreg pământul uscat din jurul valului de lână. Pământul acoperit sau udat de rouă ilustrează aici pe clasa credincioasă și aprobată a rămășiței și arată că ea a intrat acum în „bucuria lui Iehova”, și aceasta s'a început în anul 1922. Pentru ca acest punct să fie mai bine înțeles este spre folos de a repeta aici că roua este un simbol al bucuriei Domnului și al binecuvântărilor înviorătoare ale lui Iehova. Roua care a căzut pe valul de lână în timp ce pământul din împrejur a rămas uscat simbolizează pe Christos Isus cum intră în bucuria lui Iehova; și aceasta a reprezentat prima probă. În proba a doua roua a fost pe pământ și valul de lână a fost uscat, și aceasta a reprezentat pe unșii Domnului adunați în templu cari intraseră în bucuria Domnului. Aprobarea divină a clasei servului credincios le-a fost confirmată atunci prin vărsarea spiritului său peste toată carnea care a intrat în bucuria Domnului Isus Christos. Atunci s'a început în mod special unirea lor. Roua bucuriei străngerii lor laolaltă în unitate a început să cadă atunci pe frații adevărați ai lui Christos de pe pământ. Cei ce-au fost devotați într'adevăr și pe deplin lui Dumnezeu s'au bucurat de atunci încontinuu despre unitatea și lucrarea în armonie a celor adunați în templu. „Iată, cât de frumos și cât de plăcut este, când frații locuiesc în unire!” — Psalm 133:1.

³² Această unitate a ajuns un punct culminant când templul a fost curățit, și cei ce-au intrat în templu și au rămas în el au rămas și pe mai departe în această stare de unitate în Christos. Această unitate și activitate armonică a rămășiței credincioase a fost descrisă de Psalmist în cuvintele următoare: „Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului; căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru vecinicie”. (Psalm 133:1-3) Cu această unitate și activitate armonică Dumnezeu a continuat să trimită adevărurile sale înviorătoare poporului său. Când a hrănit Dumnezeu pe poporul său de legământ în pustie „cădea roua noaptea în tabără” iar după aceea „cădea și mana”. (Numeri 11:9) Așa este și dela venirea unității fraților lui Christos, care unitate este reprezentată prin roua de pe pământul uscat, pâne cerească a adevărului a căzut pe pământ, pe care Domnul a descoperit-o și a dat-o poporului său, și aceasta continuă să deie tărie și speranță acelor care se țin plini de credință și de încredere de Christos Isus.

³³ Pentru ce sunt încă unele grupe de urmași preînși ai lui Christos Isus în cari domnește încă neliniște și există de aceia cari încontinuu pricinuiască ceartă și sfadă, când ne gândim la faptul că curățirea templului a avut deja loc și unitatea în Christos s'a întors? La această întrebare există numai un singur răspuns, și acesta este că pricinuitoarii de neînțelegere, ceartă și desbinare între frați nu sunt în templu și nu știu să aprecieze de loc hrana pe care Domnul o dă poporului său. Chiar și dacă au fost vreodată în templu, în tot cazul au fost scoși deja afară din el de ingerul Domnului. Cine are și manifestă încă spiritul „bătrânilor aleși”, acesta este spiritul care procedează după regula „stăpânește sau ruinează”, acela desigur nu poate aparține clasei despre care profetul zice că locuiește în unire. Cine este devotat cu totul lui Dumnezeu și împărăției sale, acela nu poate avea dorința să facă pe maestrul peste frații săi și să stăpânească peste ei în mod arogant, ci se va bucura văzând că frații săi au o parte la serviciu și-i va încuraja să iele parte la el. Cei credincioși nu caută aprobarea și onoarea oamenilor ci se străduiesc să facă voința lui Dumnezeu pentru ca să poată primi aprobarea sa și aprobarea Domnului Isus Christos.

³⁴ Așa se pare că probabil în diferitele grupe ale aspi-

ranșilor de drept la împărăție au fost unii care au tratat cu neatențiune și cu indiferență hrana spirituală pe care a pus-o Domnul înaintea poporului său și de aceea sunt în neștiință despre îngrijirea milostivă a lui Dumnezeu pentru credincioșii săi. Cei zeloși într-adevăr cred că Dumnezeu și Christos Isus sunt singurii învățători și că ei învață pe cei unși prin aceea că le trimit mesajul adevărului prin scrierile Societății, și crezând ei aceasta se hrănesc cu plăcere din aceste adevăruri delicioase și ajută și altora să le înțeleagă. Cine face aceasta în continuu acela crește tare în Domnul și în puterea țării sale. Dacă însă se ține pe sine atât de important încât el trebuie să interpreteze Scriptura în felul său propriu și expune interpretarea sa înaintea altora ca să o urmeze, și astfel se fălește a fi învățător, acela este îngâmfat și nu știe nimic, și unul ca acela va fi găsit de bună seamă între aceia care pricinuiesc ceartă, încurcături și sfadă. Domnul Isus este învățătorul în templu și adevărurile pe care le trimite poporului său sunt alimentele din care poporul său trebuie să se hrănească și se va și hrăni. „Dacă învață cineva pe oameni o învățătură deosebită, și nu se ține de cuvintele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos și de învățătura care duce la evlavie, este plin de mândrie, și nu știe nimic: ba încă are boala cercetărilor fără rost și a certurilor de cuvinte, din cari se naște pizna, certurile, clevețirile, hănuielele rele, zădarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricați la minte, lipsiți de adevăr și cari cred că evlavia este un izvor de câștig. Ferește-te de astfel de oameni”. (1 Timotei 6:3-5) Martorii credincioși și adevărați ai lui Iehova nu vor căuta să se păgubească unul pe altul, ei vor merge mai departe pe calea evlaviei pe care le-a arătat-o Domnul și astfel vor continua să rămână în bucuria sa și să facă voia sa. „Negreșit, evlavia însoțită de mulțămire este un mare câștig”. — 1 Timotei 6:6.

³⁵ Rămășița credincioasă se bucură acum de a fi o parte a „ariei” Domnului sau a „instrumentului său de îmblățit” cu care Domnul Dumnezeu va îmblăți sau trece organizațiunea lui Satan. Astfel de reprezentanți ai Domnului nu se ceartă întreolaltă, ei se bucură să se lupte împotriva dușmanului, și aceasta ei o fac cu sârguință și zel prin vestirea numelui Regelui veșniciei și a Domnitorului său uns al lumii și a binecuvântărilor pe care le va aduce. Christos Isus este „aria” sau mijlocul pentru trecerea hordei lui Satan, iar rămășița credincioasă este cu Domnul și prin urmare este o parte a ariei. „Și iată că a venit călărima și călăreți doi câte doi. Apoi a luat iarăși cuvântul, și a zis: A căzut, a căzut Babilonul, și toate icoanele dumnezeilor lui sunt sfărâmate la pământ! O, poporul meu, care ai fost stropșit ca boabele de grâu din aria mea (alte trad.: O, treeratul meu (adică cel treerat sau îmblățit, Babilonul), și grăul ariei mele, ce am auzit dela Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, aceea vă vestește”. (Isaia 21:9, 10) Inima Domnului este plină de bucurie pentru că-i este permis acum să îmblățească organizațiunea lui Satan și să justifice numele lui Iehova, și de același fel este și bucuria și țaria rămășiței. (Neemia 8:10) Rămășița credincioasă n'are nici o dorință să poarte războiu împotriva cuiva care caută să servească pe Domnul, însă ei sunt îndrăzneți, fără frică, zeloși și încăpăținați în răspândirea mărturiei lor cu care i-a însărcinat Christos Isus. Lipsa lor de teamă continuă și zelul lor continuu este un semn pentru dușman că dușmanul va fi nimicit. „Fără să vă lăsați înspăimântați de potrivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare, și de mântuirea voastră, și aceasta dela Dumnezeu”. — Filipeni 1:28.

³⁶ Când cei credincioși sunt aspru criticați de ceilalți din grup cu care sunt asociați, să nu le răsplătescă sau să nu se răzbune și să nu se pună la ceartă cu ei, ci să se grăbească cu lucrul pe care l-a încredințat Domnul mânilor lor. Bucuria lor în Domnul nu-i permis să fie întreruptă prin aceea că ar spune personalități, adică voroc ofensătoare la adresa cuiva, și s'ar ocupa cu argumen-

tări nefolositoare. Bucuria lor că le este permis să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova, a făcut pe unșii credincioși, pe „tinerii” sau „tinerimea” cari au luat loc pe partea lui Isus Christos să iasă sau să se arate; și aceștia sunt tari în Domnul și în țaria și puterea sa merg înainte. Ei nu sunt numai gata ci și bucuroși să meargă înainte în războiu pentru Domnul și pentru onoarea numelui său. Ei știu că partea lor în acest lucru este cântarea măririi lui Iehova și a Regelui său, și aceasta o fac cu plăcere. „Poporul tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea (alte trad.: în ziua puterii tale); cu poadoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul tău la tine, ca roua (ca din sânul aurorei, îți va fi atunci roua tinerețelor tale; alte trad.)”. (Psalm 110:3) Acești credincioși sunt vioi ca și roua de dimineață și înaintează cu bucurie la luptă sub steagul Domnului. Acești soldați leali și zeloși de sub conducerea lui Christos Isus sunt prin străduințele lor de a preamări numele lui Iehova ca o rouă înviorătoare pentru mulți oameni. „Rămășița lui Iacob va fi în mijlocul multor popoare, ca o rouă care vine dela Domnul, ca ploaia mărunță pe iarbă, care nu se bizuie pe nimeni, și nu atârnă de copiii oamenilor”. (Mica 5:7) Este privilegiul și datorința rămășiței în ascultare față de porunca lui Dumnezeu să ridice acum steagul, adică steagul, pentru popor și să-i arate mărire adevăruri că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat, Regele eternității, și că împărăția sa de sub domnia lui Christos Isus, mai marele Ghedeon, este singura și ultima speranță pentru omenire. Aceia care aud acest mesaj, și-l cred, și aceia la care găsește ecou, sunt înviorați prin el și ei zie din partea lor altora: „Venii și beți din apa adevărilor vieții”. (Apocalips 22:17) Pe această ceată de „oameni tineri” (aceștia sunt cei tari) a ales-o Dumnezeu ca popor pentru numele său și a pregătit-o pentru lucrul acestei zile; această ceată cunoaște pe Iehova și face cu plăcere acest lucru.

³⁷ Ghedeon a chemat pe frații săi credincioși la războiu, și așa a adunat și acuma Christos Isus; mai marele Ghedeon, pe urmașii săi credincioși la războiu. Cei chemați și adunați la războiu au fost puși la o probă decizivă și numai celor aprobați le-a fost permis să ieie parte la bătălia finală. Ziua bătăliei Dumnezeului celui Alotputernic a sosit. Cine este cu totul pe partea Domnului și cine va lupta în acea bătălie? Cine va susține cu bucurie proba și va face să răsune mai departe cu curaj și veselie strigătul: „Pentru Iehova și pentru Ghedeon”?

(Continuarea urmează)

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Aplică cuvintele Psalmului 85:7, 8. la Ghedeon. Arată că Psalmul 29:11 s'a împlinit.
- Alin. 3—5. Cu ce condiție vor fi bucurie, pace și bună stare cu poporul lui Dumnezeu?
- Alin. 6. Cu ce ocaziune au fost rostite cuvintele de asigurare din Judecătorii 6:23? Ce aplicare găsesc aceste cuvinte împreună cu Psalmul 118:17-19 la rămășița din zilele acestea?
- Alin. 7. Arată ce potrivit a fost atunci și este încă și astăzi numele pe care l-a dat Ghedeon altarului pe care l-a zidit acolo Domnului.
- Alin. 8—10. Arată însemnarea rudeniei care a apărut cu ocazia împlinirii poruncii scrise în versetul 25. Pentru ce a trebuit să dărâme Ghedeon mai întâiu altarul lui Baal și să taie Astartea care era deasupra lui? Pentru ce corespunde îndrăzneala lui Ghedeon și cursul drept al ascultării situațiunii de astăzi a clasei servului credincios?

Alin. 11. Explică și aplică la timpul prezent porunca din versetul 26 și explică proba ce a însemnat aceasta atunci și care este legată acum cu aceasta.

Alin. 12, 13. Explică a) tabloul profetic că Ghedeon a luat „zece oameni dintre slujitorii lui” și că el a făcut (Urmează la pag. 38)